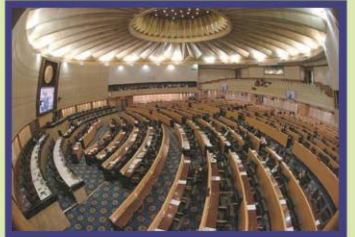

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณี
และการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุน
การออมแห่งชาติ

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๘

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

อ.พ. ๔๓/๒๕๕๘

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

**ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณี
และการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ**

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานเดียวกัน และเปิดโอกาสให้ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติที่มีอายุห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปในวันที่สมัครเป็นสมาชิกมีสิทธิเป็นสมาชิกต่อไปได้อีกสิบปีนับแต่วันดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. มีเนื้อหารวม จำนวน ๖ มาตรา สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณี
และการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๑. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนการออมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม ซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพตามมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

๒. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้ภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ หากในวันที่สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ ผู้สมัครผู้ใด มีอายุ ๕๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติต่อไปได้อีก ๑๐ ปี นับแต่วันที่สมัครเป็นสมาชิก และเมื่อเป็นสมาชิกของกองทุนครบ ๑๐ ปี หรือเมื่อสมาชิกซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปลาออกจากการเป็นสมาชิก ให้ถือว่าเป็นกรณีที่สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ และกำหนดให้ผู้สมัครเป็นสมาชิกที่มีอายุ ๕๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปซึ่งได้สมัครก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับได้รับสิทธิดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ กำหนดให้ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพตามมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ มีสิทธิแสดงความจำนงโอนมาเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุนการออมแห่งชาติและสำนักงานประกันสังคมร่วมกันกำหนด และให้โอนเงินของผู้ประกันตนที่แสดงความจำนงดังกล่าวทั้งจำนวน

ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณี และการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
.....

จากกองทุนประกันสังคม มาเป็นเงินสะสมในบัญชีรายบุคคลของสมาชิกรายนั้นที่มีอยู่กับกองทุนการออมแห่งชาติ แต่รัฐบาลไม่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ และกำหนดให้ในกรณีที่ผู้แสดงความจำนงเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติดังกล่าวมีอายุ ๕๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเช่นเดียวกันกับผู้สมัครเป็นสมาชิกตามมาตรา ๔ (ร่างมาตรา ๕)

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

๑. เป็นแนวทางในการลดความเหลื่อมล้ำอย่างเป็นรูปธรรม และจะเป็นเส้นทางสร้างระบบบำนาญแห่งชาติเพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุของประเทศไทยในอนาคตอย่างเห็นผล

๒. เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างผู้ที่รับโอนจากกองทุนประกันสังคมและผู้สมัครใหม่ ทั้งนี้ สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) จะได้รับเงินสมทบเป็นอัตราส่วนตามช่วงอายุตามที่ได้กำหนดไว้

๓. เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ให้ผู้ที่มียุมากกว่าที่สมัครในช่วงปีแรกได้มีระยะเวลาในการออมมากขึ้น

๔. เป็นช่องทางการออมเพื่อการเกษียณสำหรับแรงงานนอกระบบ และเป็นหลักประกันการจ่ายบำนาญให้แก่สมาชิกเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ

ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณี
และการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

มิถุนายน ๒๕๕๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนัท ผาสุข ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย

นางสาวสุภางค์จิตต ไตรเพทพิสัย ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นางสาวสุพัทธา วรรมศิริกุล ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑

นายธีรพัฒน์ พิเชฐวงศ์ นิติกรชำนาญการ

นายทศวิมล หุ เกียรติหัตต์ วิทยากรชำนาญการ

นางพวงผกา วรศิลป์ เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางสาวอมรรัตน์ สงเคราะห์ธรรม เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

นางสาวอลงกรณ์ ตันเบ็ต เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ.....	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิก ของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคม ในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิก ของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคม ในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.	
• คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย	- ๑ -
• คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย บันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔	- ๖ -
• การดำเนินการของกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.)	- ๑๓ -
• ภาระทางการคลังในการดำเนินการของกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.)	- ๑๗ -
• ประมาณการเงินสมทบที่รัฐต้องจ่ายให้แก่สมาชิกที่โอนมาจากกองทุนประกันสังคม มาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพภายใต้สมมติฐานกรณีที่มีจำนวนผู้สูงอายุตั้งแต่ ๕๐ ปีขึ้นไป คิดเป็นสัดส่วน ๓๐% ๕๐% และ ๗๐% ตามลำดับ	- ๑๙ -
• แผนการดำเนินการกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) เปิดรับสมัครสมาชิกตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป	- ๒๐ -
• เปรียบเทียบประโยชน์ภายใต้ กอช. (พ.ร.บ. กอช. ปัจจุบัน) และประกันสังคม มาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพ	- ๒๒ -
• ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิก ของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคม ในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.	- ๒๓ -

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ (๑)
- : พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ (๓๕)
- : พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ
ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิ
ในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ (๕๑)
- : พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ
ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิ
ในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ (๕๘)
- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๗/๑๙๘๓๓ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิก
ของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคม
ในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๖๔)
- : ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิก
ของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคม
ในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๖๕)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิก
ของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคม
ในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๖๘)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของ

ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิก

ของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคม

ในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติ

บางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพ

ไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ

๑.๒ เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานเดียวกัน และเปิดโอกาสให้ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติที่มีอายุห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปในวันที่สมัครเป็นสมาชิกมีสิทธิเป็นสมาชิกต่อไปได้อีกสิบปีนับแต่วันดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนการออมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม ซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพตามมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖^๑

^๑ พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔

ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖. มาตรารักษากว (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๗.๑ กำหนดให้ภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ หากในวันที่สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ ผู้สมัครผู้ใดมีอายุ ๕๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติต่อไปได้อีก ๑๐ ปีนับแต่วันที่สมัครเป็นสมาชิก และเมื่อเป็นสมาชิกของกองทุนครบ ๑๐ ปี หรือเมื่อสมาชิกซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปลาออกจากการเป็นสมาชิก ให้ถือว่าเป็นกรณีที่สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ^๖ และกำหนดให้ผู้สมัครเป็นสมาชิกที่มีอายุ ๕๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปซึ่งได้สมัครก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับได้รับสิทธิดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ หากในวันที่สมัครเป็นสมาชิกของกองทุน ผู้สมัครผู้ใดมีอายุห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเป็นสมาชิกของกองทุนต่อไปได้อีกสิบปีนับแต่วันที่สมัครเป็นสมาชิก และเมื่อเป็นสมาชิกของกองทุนครบสิบปีหรือเมื่อสมาชิกซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปลาออกจากการเป็นสมาชิก ให้ถือว่าเป็นกรณีที่สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ

ให้ผู้สมัครเป็นสมาชิกที่มีอายุห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปซึ่งได้สมัครก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งด้วย

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๘/๑ กำหนดว่า

“มาตรา ๘/๑ สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละสองร้อยบาท ได้แก่ ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ”

^๖ พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๓๓ บัญญัติว่า

“มาตรา ๓๓ สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเมื่อ

(๑) อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๒) ตาย

(๓) ลาออกจากกองทุน”

ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณี และการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๒ กำหนดให้ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ผู้ประกันตน ตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพตามมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๕ มีสิทธิแสดงความจำนงโอนมาเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุนการออมแห่งชาติ และสำนักงานประกันสังคมร่วมกันกำหนด และให้โอนเงินของผู้ประกันตนที่แสดงความจำนง ดังกล่าวทั้งจำนวนจากกองทุนประกันสังคม มาเป็นเงินสะสมในบัญชีรายบุคคลของสมาชิกรายนั้น ที่มีอยู่กับกองทุนการออมแห่งชาติ แต่รัฐบาลไม่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ และกำหนดให้ในกรณีที่ผู้แสดงความจำนงเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติดังกล่าว มีอายุ ๕๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเช่นเดียวกันกับผู้สมัครเป็นสมาชิกตามมาตรา ๔ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ผู้ประกันตนมีสิทธิแสดงความจำนงโอนมาเป็นสมาชิกของกองทุน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กองทุนและสำนักงานประกันสังคมร่วมกันกำหนด

ให้โอนเงินของผู้ประกันตนที่แสดงความจำนงตามวรรคหนึ่งทั้งจำนวนจากกองทุน ประกันสังคม มาเป็นเงินสะสมในบัญชีรายบุคคลของสมาชิกรายนั้นที่มีอยู่กับกองทุน แต่รัฐบาลไม่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน

ในกรณีที่ผู้แสดงความจำนงเป็นสมาชิกของกองทุนตามวรรคหนึ่งมีอายุห้าสิบปี บริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเช่นเดียวกันกับผู้สมัครเป็นสมาชิกตามมาตรา ๔

ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณี และการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิก
ของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคม
ในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย*

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยมีสัดส่วนผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งประเทศ ภาครัฐจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบหลักประกันทางสังคมเพื่อการชราภาพ และสร้างช่องทางการออมเพื่อการเกษียณสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๓๙ ล้านคน ในจำนวนนี้ประกอบด้วยแรงงานในระบบ ๑๔ ล้านคน และแรงงานนอกระบบ ๒๕ ล้านคน ทั้งนี้ ระบบการออมเพื่อการเกษียณที่มีอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ กองทุนประกันสังคม กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ นั้น ครอบคลุมแรงงานในระบบเป็นส่วนใหญ่ ขณะที่แรงงานนอกระบบมีการออมเพื่อการเกษียณน้อยมากและมีความเสี่ยงที่จะตกสู่ภาวะยากจนในวัยชรา

๑.๒ พระราชบัญญัติ กอช. มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่ไม่สามารถเปิดรับสมาชิกได้ เนื่องจากยังไม่มีกรอบกฎกระทรวงจำนวน ๗ ฉบับ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการของกองทุน

๑.๓ ต่อมาสำนักงานประกันสังคมได้มีการพิจารณาขยายความคุ้มครองกรณีบำนาญชราภาพให้แก่แรงงานนอกระบบ ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นมา ซึ่ง ณ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ มีผู้ประกันตนมาตรา ๔๐ ทั้งหมดจำนวน ๒,๕๐๑,๘๘๓ คน ในจำนวนนี้มีผู้ประกันตนที่ส่งเงินเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองกรณีบำนาญชราภาพ ในลักษณะที่ใกล้เคียงใกล้เคียงกับ กอช. จำนวน ๑,๐๒๖,๑๐๗ คน (มาตรา ๔๐ ทางเลือกที่ ๓-๕) และมีเงินกองทุนประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท

๒. เหตุผลความจำเป็นที่จะต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

๒.๑ เนื่องจากรัฐบาลที่ผ่านมาไม่ได้ดำเนินการตาม พ.ร.บ. กอช. ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งกำหนดให้จัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อเป็นช่องทางการออมเพื่อการเกษียณสำหรับแรงงานนอกระบบ และเป็นหลักประกันการจ่ายบำนาญให้แก่สมาชิกเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ ซึ่งกระทรวงการคลังเห็นควรให้มีการดำเนินการตามหลักการของ พ.ร.บ. กอช. ต่อไป โดยจำเป็นจะต้องออกกฎกระทรวงที่ออกตาม พ.ร.บ. กอช. จำนวน ๗ ฉบับ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินงานของกองทุน เพื่อให้กองทุนสามารถเปิดรับสมาชิกและดำเนินการได้

๒.๒ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่ควรมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลด้านหลักประกันกรณีบำนาญชราภาพเพียงแห่งเดียว คือ กอช. และจากการหารือกับสำนักงานประกันสังคม จึงจำเป็นต้องออกพระราชกฤษฎีกาตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม เพื่อยกเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพ และแก้ไข พ.ร.บ. กอช. เพื่อรับโอนผู้ประกันตนและเงินของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพ ซึ่งรวมถึงผู้ประกันตนที่อายุเกิน ๖๐ ปี

การดำเนินการของ กอช. การออกกฎกระทรวงจำนวน ๗ ฉบับ การออกพระราชกฤษฎีกาตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และการแก้ไข พ.ร.บ. กอช. ดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

* ที่มา: สำนักนโยบายการออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เนื่องจาก พ.ร.บ. กอช. มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แต่ยังไม่สามารถเปิดรับสมัครสมาชิกได้ การเสนอเรื่องดังกล่าวจะทำให้ กอช. สามารถดำเนินการต่อไปและเปิดรับสมาชิกได้โดยเร็ว

๔. สาระสำคัญ ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย

ร่างกฎกระทรวงที่ออกตาม พ.ร.บ. กอช. มีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ร่างกฎกระทรวงกำหนดการเป็นสมาชิกกองทุนหรืออยู่ในระบบบำนาญอื่นที่ไม่มีสิทธิเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

เพื่อกำหนดให้บุคคลที่มีสิทธิเป็นสมาชิก กอช. ต้องไม่เป็นบุคคลที่เป็นสมาชิกกองทุนหรืออยู่ในระบบบำนาญของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานอื่นที่มีเงินสมทบจากนายจ้างเพื่อการชราภาพ

(๒) ร่างกฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติของผู้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

เพื่อกำหนดเกี่ยวกับผู้ดำเนินการจัดการเงินของกองทุน คุณสมบัติของบริษัทจัดการลงทุน ข้อจำกัดเกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่จะลงทุน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดการเงินของกองทุน

(๓) ร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตราเงินสะสมและเงินสมทบ พ.ศ.

เพื่อกำหนดให้สมาชิกจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนปีละไม่เกิน ๑๓,๒๐๐ บาท และรัฐบาลจ่ายเงินสมทบตามระดับอายุของสมาชิก โดยรัฐสมทบให้ร้อยละ ๕๐ ร้อยละ ๘๐ และร้อยละ ๑๐๐ ของเงินสะสมของสมาชิกที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีแต่ไม่เกิน ๓๐ ปี สมาชิกที่มีอายุเกิน ๓๐ ปีแต่ไม่เกิน ๕๐ ปี และสมาชิกที่มีอายุเกิน ๕๐ ปีขึ้นไป โดยสมทบไม่เกินปีละ ๖๐๐ บาท ๙๖๐ บาท และ ๑,๒๐๐ บาท ตามลำดับ

(๔) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณเงินบำนาญ และจำนวนเงินบำนาญขั้นต่ำ พ.ศ.

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณบำนาญให้เพียงพอกับการจ่ายบำนาญให้แก่สมาชิกได้จนถึงอายุครบ ๘๐ ปีบริบูรณ์

(๕) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการจ่ายเงินให้กับสมาชิก หรือผู้รับบำนาญ หรือผู้รับเงินดำรงชีพ ตามมาตรา ๔๐ ของกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินจากกองทุนให้แก่สมาชิก ในกรณีสมาชิกอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ กรณีการจ่ายเงินดำรงชีพให้แก่สมาชิกที่เมื่อคำนวณบำนาญแล้วได้น้อยกว่าบำนาญขั้นต่ำ กรณีสมาชิกผู้รับบำนาญหรือผู้รับเงินดำรงชีพถึงแก่ความตาย กรณีสมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ และกรณีสมาชิกลาออกจากกองทุน

(๖) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

เพื่อกำหนดเกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของเงินกองทุน การแบ่งเงินของกองทุนเป็นกองทุนย่อย และการดำเนินการกรณีมอบหมายบริษัทจัดการลงทุนเป็นผู้จัดการเงินของกองทุนย่อยและกรณีอื่นที่ กอช. ดำเนินการจัดการเอง

(๗) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินชดเชย พ.ศ.

เพื่อกำหนดให้กองทุนจ่ายเงินชดเชยจากบัญชีเงินกองกลางให้แก่สมาชิก ในกรณีที่สมาชิกได้รับผลประโยชน์จากเงินสะสมและเงินสมทบ ตั้งแต่วันที่เริ่มเป็นสมาชิกจนถึงวันที่สิ้นสมาชิกน้อยกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำประเภท ๑๒ เดือน โดยเฉลี่ยของธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารพาณิชย์แห่งใหญ่ ๕ แห่ง เพื่อให้สมาชิกได้รับผลตอบแทนเท่ากับอัตราดอกเบี้ยดังกล่าว

๕. ผลกระทบ

๕.๑ ผลกระทบต่อภาคประชาชน

เมื่อ กอช. ได้มีการดำเนินการตามหลักการของ พ.ร.บ. กอช. จะทำให้มีหน่วยงานเฉพาะ มาทำหน้าที่ในการส่งเสริมการออมและเป็นช่องทางการออมเพื่อการชราภาพสำหรับแรงงานนอกระบบ ส่งผลให้ ประชาชนกลุ่มแรงงานนอกระบบหรือผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๒๕ ล้านคน หรือร้อยละ ๓๘ ของ ประชากรทั้งประเทศ มีโอกาสได้รับความคุ้มครองที่มีความมั่นคงทางรายได้ในรูปแบบบำนาญเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ อีกทั้ง การกำหนดให้มีตัวแทนของแรงงานนอกระบบร่วมอยู่ในองค์ประกอบของคณะกรรมการ กอช. ตามที่ พ.ร.บ. กอช. ได้กำหนดไว้ นั้น เป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิก ให้เจ้าของเงินมีสิทธิในการบริหารจัดการ เงินของตนด้วย

๕.๒ ผลกระทบต่อภาครัฐ

รัฐบาลจะมีภาระงบประมาณ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๕) ประกอบด้วย

๕.๒.๑ เงินสมทบ หากแรงงานนอกระบบทั้งหมด ๒๕ ล้านคนเข้าเป็นสมาชิก กอช. และส่งเงินสะสมอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลจะต้องใช้งบประมาณปีละประมาณ ๒๒,๕๓๗ ล้านบาท (ร้อยละ ๐.๑๘ ของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หรือ GDP) อย่างไรก็ตาม จากการประมาณการคาดว่าจะมีผู้สมัครเป็นสมาชิก กอช. ในช่วง ๕ ปีแรกประมาณ ๓ ล้านคน ซึ่งจะใช้งบประมาณ ๒,๗๐๔ ล้านบาท (ร้อยละ ๐.๐๒ ของ GDP) หรือเฉลี่ยปีละ ๕๔๐ ล้านบาท ในขณะที่ กอช. มีงบประมาณคงเหลืออยู่ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖๘๓ ล้านบาท ซึ่งสามารถรองรับค่าใช้จ่ายและเงินสมทบให้แก่สมาชิกในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ได้ ๕๐๐,๐๐๐ คน

๕.๒.๒ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายด้านสำนักงาน และบุคลากร ด้านการพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านประชาสัมพันธ์ เป็นต้น โดย กอช. จะใช้ งบประมาณในช่วง ๕ ปีแรกโดยเฉลี่ยประมาณ ๔๐๐ ล้านบาทต่อปี

ทั้งนี้ การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อให้ กอช. ได้ทำหน้าที่เป็นหลักประกันทางรายได้ในยาม ชราภาพของแรงงานนอกระบบ โดยการบริหารงานในรูปแบบองค์กรอิสระภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง รวมถึงหลักการร่วมออมระหว่างรัฐและประชาชน จะช่วยให้รัฐบาลสามารถบริหารความเสี่ยงทางการคลังได้อย่าง มีประสิทธิภาพและลดภาระงบประมาณในการดูแลผู้สูงอายุในระยะยาว ขณะที่แรงงานนอกระบบมีโอกาสที่จะรักษา คุณภาพชีวิตไม่ให้เกิดสู่ภาวะความยากจนเมื่อเข้าสู่ช่วงวัยที่ไม่สามารถทำงานหารายได้ได้แล้ว

๖. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา

กอช. มีค่าใช้จ่ายในส่วนของเงินสมทบและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานปรากฏตามข้อ ๕.๒ ซึ่ง กอช. มีงบประมาณคงเหลืออยู่ประมาณ ๖๘๓ ล้านบาท ซึ่งสามารถใช้เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงานและการจ่าย เงินสมทบให้แก่สมาชิกในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ได้ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้สมัครเป็นจำนวนมากกว่านี้ รวมถึงกรณีที่ได้รับโอนผู้ประกันตนจากสำนักงานประกันสังคม จะเสนอขอจัดสรรงบประมาณจาก งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น

๗. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

ร่างกฎกระทรวงฯ ออกตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๔๒ วรรคสี่ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่ง พ.ร.บ. กอช.

๘. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นควรเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบให้ดำเนินการตาม พ.ร.บ. กอช. ต่อไป โดยจะดำเนินการ ๕ ด้าน ดังนี้

๘.๑ ด้านกฎหมาย

๘.๑.๑ ออกกฎกระทรวงจำนวน ๗ ฉบับ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการดำเนินงานของกองทุน และเพื่อให้กองทุนเปิดรับสมัครสมาชิกได้ โดยมีรายละเอียดตามข้อ ๔

๘.๑.๒ ออกพระราชกฤษฎีกาตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม เพื่อยกเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพ ซึ่งสำนักงานประกันสังคมได้ยกพระราชกฤษฎีกามาด้วยแล้ว ทั้งนี้ สำนักงานประกันสังคมจะโอนผู้ประกันตนและเงินของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพ ทั้งหมดที่ประสงค์จะเป็นสมาชิก กอช. มาที่ กอช. ซึ่งรวมถึงผู้ประกันตนที่อายุเกิน ๖๐ ปีด้วย ส่วนผู้ประกันตนที่ไม่ประสงค์จะเป็นสมาชิก กอช. จะได้รับเงินที่ผู้ประกันตนส่งเข้ากองทุน เงินสมทบจากรัฐ และดอกผล คืบทั้งจำนวน

๘.๑.๓ แก้ไข พ.ร.บ. กอช. ดังนี้

(๑) ให้ กอช. รับโอนผู้ประกันตนและเงินของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพทั้งหมดที่แสดงความจำนงเป็นสมาชิกของ กอช. โดยให้ผู้ที่มิอายุ ๕๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปมีสิทธิเป็นสมาชิกต่อไปได้อีก ๑๐ ปีนับแต่วันที่ เป็นสมาชิก เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของ พ.ร.บ. กอช. ที่ให้ผู้ที่มิอายุมากที่สมัครในช่วงปีแรก ได้มีระยะเวลาในการออมมากขึ้น ทั้งนี้ รัฐบาลจะไม่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสำหรับเงินสะสมที่โอนมาดังกล่าว เนื่องจากได้รับเงินสมทบจากกองทุนประกันสังคมแล้ว

(๒) ให้ผู้สมัครสมาชิก กอช. รายใหม่ที่มีอายุ ๕๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และสมัครภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่ร่าง พ.ร.บ. กอช. มีผลใช้บังคับ มีสิทธิเป็นสมาชิกต่อไปได้อีก ๑๐ ปีนับแต่วันที่ เป็นสมาชิก เพื่อให้เป็นไปตามหลักการของ กอช. ดังกล่าวข้างต้น และเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างผู้ที่รับโอนจากกองทุนประกันสังคมและผู้สมัครใหม่

ทั้งนี้ สมาชิก กอช. จะได้รับเงินสมทบเป็นอัตราส่วนตามช่วงอายุตามที่ พ.ร.บ. กอช. กำหนด ซึ่งกระทรวงการคลังได้ยกพระราชบัญญัติเพื่อแก้ไขประเด็นดังกล่าวมาเพื่อพิจารณาด้วยแล้ว

๘.๒ ด้านงบประมาณ

รัฐบาลจะมีภาระงบประมาณ ประกอบด้วย เงินสมทบ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน โดยมีรายละเอียดตามข้อ ๕.๒ และข้อ ๖

๘.๓ ด้านองค์กรและบุคลากร

๘.๓.๑ คณะกรรมการ กอช. จะต้องดำเนินการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กอช. และคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายซึ่งลาออกไป

๘.๓.๒ รับสมัครและจัดจ้างพนักงานและลูกจ้างของ กอช. ตามกรอบอัตรากำลั้งในเบื้องต้นที่คณะกรรมการ กอช. ได้มีมติเห็นชอบไว้จำนวน ๑๔ อัตรา โดยใช้ระยะเวลาประมาณ ๑ เดือน และจะพิจารณาเพิ่มอัตรากาจ้างพนักงานและลูกจ้างของกองทุนตามความจำเป็นต่อไป

๘.๓.๓ จัดหาสถานที่ทำการของ กอช. โดยเช่าพื้นที่ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจะคัดเลือกหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ตามความเหมาะสมต่อไป

๘.๔ ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การดำเนินการของ กอช. จะต้องพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ระบบตรวจสอบสิทธิและสถานะของผู้สมัคร ระบบรับสมัครสมาชิก ระบบนำส่งเงินสะสมและระบบการจ่ายเงิน ซึ่ง ๓ ระบบแรกได้มีการพัฒนาแล้ว คงเหลือเพียงการเชื่อมต่อและการทดสอบระบบ สำหรับระบบการจ่ายเงินนั้นจะต้องจัดจ้างผู้ให้บริการเพื่อพัฒนาระบบให้แล้วเสร็จพร้อมจ้างบริการนายทะเบียนสมาชิก

๘.๕ ด้านประชาสัมพันธ์ ประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้แรงงานนอกระบบในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการออมเพื่อการชราภาพ รวมถึงรับทราบการจัดตั้ง กอช. และหลักเกณฑ์ การออมเงินกับ กอช.

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการจ่ายเงินสมทบของรัฐบาลภายใต้ พ.ร.บ. กอช. สมาชิกที่มีอายุ ๑๕ - ๕๐ ปี จะได้รับเงินสมทบจากรัฐน้อยกว่าที่รัฐจ่ายเงินอุดหนุนให้ผู้ประกันตนมาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพ แต่สมาชิก กอช. จะได้รับการค้าประกันผลตอบแทนที่ได้รับไม่น้อยกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ๑๒ เดือน โดยเฉลี่ยของธนาคาร ๗ แห่ง ซึ่งจากการคำนวณผลประโยชน์ที่สมาชิก กอช. จะได้รับเมื่ออายุครบ ๖๐ ปี ภายใต้สมมติฐานอัตราผลตอบแทนร้อยละ ๔ ต่อปี สมาชิก กอช. ที่ส่งเงินสะสมตั้งแต่อายุ ๑๕ ปี ทุกเดือน เดือนละ ๑๐๐ บาท จนถึงอายุ ๖๐ ปี จะได้รับบำนาญเดือนละประมาณ ๑,๒๐๐ บาท และหากสมาชิก ส่งเงินสะสมในจำนวนสูงสุดตั้งแต่อายุ ๑๕ ปี ทุกเดือน ๆ ละ ๑,๑๐๐ บาท จนถึงอายุ ๖๐ ปี จะได้รับบำนาญ เดือนละประมาณ ๘,๙๐๐ บาท ซึ่งภายใต้สมมติฐานเดียวกัน ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ (ทางเลือกที่ ๓ - ๕) ที่ส่งเงินเข้ากองทุนประกันสังคมจะได้รับบำนาญเดือนละประมาณ ๑,๕๐๐ บาท และ ๙,๒๐๐ บาท ตามลำดับ

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

บันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะ

เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔

๑. ความเป็นมา

(๑) พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ โดยเหตุผลในการตราพระราชบัญญัตินี้ก็เพื่ออนุวัติการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๔ (๔) ซึ่งบัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ในการจัดให้มีการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราแก่ประชาชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างทั่วถึง พระราชบัญญัตินี้จึงกำหนดให้จัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อเป็นระบบการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราให้ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะประชากรด้านแรงงานซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศและโดยเฉพาะแรงงานนอกระบบที่ความคุ้มครองยังไม่ทั่วถึง บุคคลกลุ่มดังกล่าวเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุจึงมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ในความยากลำบากและขัดสน อันเนื่องมาจากไม่มีช่องทางหรือโอกาสที่จะเข้าถึงระบบการออมเงินในขณะที่ยังอยู่ในวัยทำงาน ดังนั้น เพื่อสร้างความมั่นคงในบั้นปลายของชีวิตตลอดจนเพื่อเป็นการสร้างวินัยในการออมของประชาชนในวัยทำงาน กองทุนการออมแห่งชาติจึงเป็นช่องทางออมพื้นฐานให้แก่ผู้ที่ยังไม่ได้รับความคุ้มครองในวัยชราให้ได้รับผลประโยชน์ในรูปของเงินบำนาญ

(๒) การกำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อการบังคับใช้กฎหมาย

๒.๑ กำหนดให้รัฐบาลจัดสรรเงินให้แก่กองทุนการออมแห่งชาติเป็น จำนวนเงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน

๒.๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งทำหน้าที่คณะกรรมการกองทุนแห่งชาติ ไปพลางก่อน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง ประกอบด้วย (๑) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (๒) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (๓) ปลัดกระทรวงมหาดไทย (๔) ปลัดกระทรวงแรงงาน (๕) เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม (๖) ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย (๗) เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (๘) ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการ และทำหน้าที่เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติด้วย ให้คณะกรรมการกองทุนฯ ดำเนินการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และแต่งตั้งเลขาธิการ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกาศใช้

๒.๓ กำหนดให้องค์ประกอบกรรมการเท่าที่มีอยู่เป็นคณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนและให้ดำเนินการเลือกสมาชิกและผู้รับบำนาญกองทุนการออมแห่งชาติ ภายใน ๓๖๐ วันนับแต่วันที่หมวด ๓ ของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๔ มีผลใช้บังคับ

๒.๔ กำหนดให้ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ทบบัญญัติแห่งหมวด ๓ ใช้บังคับ ในวันที่สมัครเข้าเป็นสมาชิก หากผู้สมัครผู้ใดมีอายุ ๕๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเป็นสมาชิกของกองทุนต่อไปได้อีก ๑๐ ปี นับแต่วันที่ เป็นสมาชิก และเมื่อเป็นสมาชิกของกองทุนครบ ๑๐ ปี หรือเมื่อสมาชิกซึ่งมีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป นั้นลาออกจากเป็นสมาชิก ให้ถือว่าเป็นกรณีที่สมาชิกอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) การดำเนินการตามกฎหมายของรัฐบาล

๓.๑ ในวาระเริ่มแรก ได้กำหนดให้รัฐบาลจัดสรรเงินแก่กองทุนการออมแห่งชาติ เป็นจำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน รัฐบาลจึงได้จัดสรรงบประมาณให้กองทุนการออมแห่งชาติในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ เป็นจำนวนเงิน ๒๒๕ ล้านบาท^๑ และจัดสรรงบประมาณในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ เป็นจำนวนเงิน ๕๐๐ ล้านบาท^๒ รวมเป็นเงินจำนวน ๗๒๕ ล้านบาท

๓.๒ กำหนดให้กองทุนการออมแห่งชาติเปิดรับสมัครสมาชิกและสะสมเงินเข้ากองทุนเมื่อพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๔ มีผลให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ทั้งนี้พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และในเอกสารแนะนำกองทุนการออมแห่งชาติ^๓ จัดทำโดยกระทรวงการคลัง ได้กำหนดโดยประมาณว่าจะเริ่มรับสมัครสมาชิกตั้งแต่วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป หากปรากฏว่ารัฐบาลยังไม่ได้ดำเนินการเปิดรับสมัครสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ และผู้บริหารกองทุนแต่อย่างใด ดังนั้น จึงไม่สามารถจัดตั้งคณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติได้ เนื่องจากคณะกรรมการฯ ต้องมีองค์ประกอบจากสมาชิกกองทุนและผู้รับบำนาญ

(๔) การเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔

การที่รัฐบาลยังไม่ดำเนินการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายแต่กลับมีนโยบายให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๔ โดยมอบให้กระทรวงการคลังยกร่างแก้ไขเพิ่มเติม

^๑ พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕

^๒ พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖

^๓ “เกษียณสุขใจ มีบำนาญใช้กับ กอช.” จัดทำโดย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ ใน ๘ ประเด็นหลัก^๕ ประกอบด้วย อายุสมาชิก เงินสะสมเข้ากองทุน เงินสมทบจากภาครัฐ การรับเงินสะสมคืน สมาชิกตกอยู่ในภาวะทุพพลภาพ นโยบายการบริหารจัดการเงินกองทุน การค้าประกันผลตอบแทนการลงทุน และผู้บริหารกองทุน ซึ่งประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าวยังไม่มีการดำเนินการบังคับใช้ตามกฎหมายให้บังเกิดผลตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ประการใด จึงไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้

๒. สาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔

พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีสาระสำคัญดังนี้

(๑) กำหนดให้การจัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์แบบสมัครใจ เพื่อประชาชนที่ไม่ได้มีสิทธิได้รับผลตอบแทนในระบบบำเหน็จบำนาญจะได้มีหลักประกันรายได้เมื่ออยู่ในวัยผู้สูงอายุ สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติที่สะสมเงินเข้ากองทุนจะได้รับเงินบำนาญรายเดือนจากกองทุนเมื่ออายุครบ ๖๐ ปี

(๒) กำหนดให้มีคณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อบริหารและควบคุมกองทุนการออมแห่งชาติ โดยกำหนดองค์ประกอบ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ และองค์ประชุม

(๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการการลงทุน เพื่อบริหารการลงทุนของกองทุนการออมแห่งชาติ โดยกำหนดองค์ประกอบ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ และองค์ประชุม

(๔) กำหนดให้ผู้มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย ซึ่งอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์และไม่เกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ และไม่เป็นผู้ประกันตนสังคมตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมซึ่งส่งเงินเพื่อได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสมาชิกกองทุนหรืออยู่ในระบบบำนาญอื่น

(๕) กำหนดให้สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติต้องจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนไม่น้อยกว่าเดือนละ ๕๐ บาท แต่ไม่เกินจำนวนที่กำหนดโดยกฎกระทรวง รัฐบาลจะจ่ายเงินสมทบตามระดับอายุและเป็นอัตราส่วนกับจำนวนเงินสะสมของสมาชิก เมื่อสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติสิ้นสมาชิกภาพเพราะอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ สมาชิกจะได้รับเงินบำนาญจากกองทุนจนตลอดชีวิต

^๕ บทวิเคราะห์สาระสำคัญไม่ควรชะลอการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดย รองศาสตราจารย์ ดร. วรเวศม์ สุวรรณระดา คณบดีวิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เอกสารประกอบการเสวนา “สิ้นสุด...การรอคอย เดินหน้า... บำนาญเพื่อประชาชน” วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๖ จัดโดย สำนักงานปฏิรูป(สปร.) และศูนย์ประสานงานแรงงานนอกระบบแห่งชาติ

๓. การดำเนินการ

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิและระบบสวัสดิการสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิและสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ จึงได้มีการสำรวจ รวบรวม ศึกษา จัดการประชุม รับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ และการจัดเวทีสาธารณะ^๔ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมการประชุมและเวทีสาธารณะ อาทิ ประธานมูลนิธิและกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย ประธานสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ที่ปรึกษาแผนงานเรื่องการขับเคลื่อนบ้านาณชราภาพ สสส. กรรมการร่างกฎหมายประจำสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ ผู้แทนเครือข่ายผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. นักวิชาการจากคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักวิชาการจากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ นักวิชาการสถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล นักวิชาการวิทยาลัยประชากรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองประธานสมาคมคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย และผู้แทนเครือข่ายประชาชนเพื่อรัฐสวัสดิการ รวมทั้งผู้แทนกลุ่มแรงงานนอกระบบ

๔. ความเห็นและข้อเสนอแนะ

โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ กำหนดให้การดำเนินการปฏิรูปกฎหมาย หมายรวมถึงการปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็น ในด้านการปฏิบัติการตามกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย การวินิจฉัยกฎหมาย การร่างกฎหมาย หรือ การปรับปรุงและพัฒนากฎหมายทั้งระบบ โดยให้คำนึงถึงหลักในการดำเนินการปฏิรูป โดยเฉพาะในเรื่อง หลักความคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน หลักความสอดคล้องและทันต่อสถานการณ์

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้พิจารณาแล้วเห็นควรมีความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่องการบังคับใช้พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ และจากการศึกษาทางวิชาการ และการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องดังกล่าว คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายพบว่าพระราชบัญญัติ กองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๔ เป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และเป็นการรองรับสภาพสังคมไทยที่เป็นสังคมผู้สูงอายุ อีกทั้งเป็นการดำเนินการตามแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ และมติสมัชชาปฏิรูปประเทศไทยระดับชาติ ดังนี้

^๔ คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านสวัสดิการสังคม ได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและเวทีสาธารณะ เรื่อง กฎหมายระบบสวัสดิการสังคม โดยเฉพาะสำหรับผู้สูงอายุ ดังนี้

๑. การประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕
๒. การจัดเวทีสาธารณะ เรื่อง แนวทางการพัฒนาสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕
๓. การประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๕
๔. การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุแห่งชาติ พ.ศ. เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๖

(๑) พระราชบัญญัตินี้เป็นการอนุวัติการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๔ (๔) ที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ในการจัดให้มีการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างทั่วถึง

(๒) สังคมไทยเป็นสังคมผู้สูงอายุจากข้อมูลทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ประเทศไทยมีผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป) รวมทั้งสิ้น ๗.๗๙ ล้านคน จากประชากรทั้งประเทศ ๖๒.๙๓ ล้านคน หรือประมาณร้อยละ ๑๒.๓๘ และจากการประมาณการของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คาดว่าประชากรที่มีอายุตั้งแต่ ๖๐ ปี มีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นเป็น ร้อยละ ๑๗.๕ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และ ร้อยละ ๒๕.๑ ในปี พ.ศ.๒๕๗๓^๖

จากรายงานประจำปีสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. ๒๕๕๔^๗ ให้ข้อมูลว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีผู้สูงอายุที่อยู่ในภาวะยากจนถึงประมาณ ๑๑ คน จากผู้สูงอายุ ๑๐๐ คน การที่ผู้สูงอายุมีแนวโน้มที่จะตกอยู่ในภาวะยากจนสูง เป็นการบั่นทอนคุณภาพชีวิตทั้งในการดำรงชีวิต และโดยเฉพาะในกรณีการดูแลรักษาสุขภาพซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูง

(๓) ประชากรวัยทำงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคแรงงานนอกระบบจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ^๘ ใน ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้คำนิยามแรงงานนอกระบบว่าหมายถึง ผู้ที่มีงานทำที่ไม่ได้รับการคุ้มครอง และไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน พบว่ามีแรงงานนอกระบบจำนวน ๒๔.๘ ล้านคน (ร้อยละ ๖๒.๒) จากจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด ๓๙.๖ ล้านคน ซึ่งแรงงานนอกระบบเหล่านี้ไม่ได้รับการคุ้มครองให้มีหลักประกันทางสังคมเท่าเทียมกับกลุ่มอื่นๆ เช่น ข้าราชการ ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม เป็นต้น

(๔) แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๖๔) ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ กำหนดให้การส่งเสริมและสร้างวินัยการออมของประชาชนเป็นมาตรการสร้างหลักประกันด้านรายได้เพื่อวัยสูงอายุ ตามยุทธศาสตร์ด้านการเตรียมความพร้อมของประชากรเพื่อเข้าสู่วัยสูงอายุที่มีคุณภาพ

^๖ รายงานประจำปีสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. ๒๕๕๓, มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, หน้า ๑๒.

^๗ รายงานประจำปีสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. ๒๕๕๔, มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, หน้า ๒๑.

^๘ ผลการสำรวจแรงงานนอกระบบ ปี ๒๕๕๕, สำนักงานสถิติแห่งชาติ, www.nso.go.th

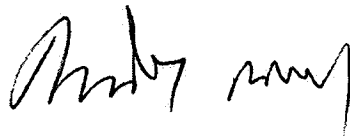
(๕) มติสมัชชาปฏิรูปประเทศไทยระดับชาติครั้งที่ ๑ พ.ศ.๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ประเด็น การสร้างระบบหลักประกันในการดำรงชีพและระบบสังคมที่สร้างเสริมสุขภาวะแก่ผู้สูงอายุ ตระหนักว่า ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว แต่ระบบบำนาญผู้สูงอายุที่มีอยู่ยังไม่ครอบคลุมทั่วถึง ขาดความเสมอภาค ขาดการบูรณาการระบบและมีแนวโน้มขาดความยั่งยืนในทางการเงินในอนาคต ปัจจัยที่พอเพียงสำหรับการดำรงชีพยามสูงอายุนั้น จำเป็นต้องใช้การคุ้มครองทางสังคมหลายรูปแบบ คือ การสร้างหลักประกันการออมและส่งเสริมการออมด้วยตนเอง ในลักษณะการบังคับออมและส่งเสริมการออม โดยความสมัครใจ เพื่อเพิ่มหลักประกันในชีวิต จึงมีมติให้รัฐบาลมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนา รูปแบบและระบบการเงินการคลังเพื่อเป็นหลักประกันในยามสูงอายุที่หลากหลายสำหรับทุกคน ครอบคลุมทั้ง ระบบบำนาญพื้นฐานที่อ้างอิงเส้นความยากจน การออมในระดับชุมชน และการจัดระบบหลักประกันด้าน การเงิน โดยกองทุนภาครัฐและสถาบันการเงินภาคเอกชน และโดยรัฐควรให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นๆ ในระดับที่เหมาะสม เป็นธรรมและมีความยั่งยืนในระยะยาว ต่อเนื่อง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายจึงเห็นว่าพระราชบัญญัติกองทุน การออมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๔ ได้ก่อตั้งสิทธิให้แก่ประชาชนในการที่จะสร้างหลักประกันการดำรงชีวิต ในวัยสูงอายุ โดยรัฐบาลร่วมสนับสนุน ซึ่งมีความสำคัญต่อการจัดสวัสดิการสังคมและเป็นตาข่ายนิรภัยทาง สังคมสำหรับผู้สูงอายุ การออมเป็นการสะสมเงินและการเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ เป็นหลักประกันความ มั่นคงทางรายได้ โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานนอกระบบที่ไม่อยู่ในระบบสวัสดิการใดๆ ที่จะได้รับเงินบำนาญเมื่อ ยามชราภาพ การที่รัฐบาลดำเนินการล่าช้าหรือยังไม่ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ ย่อมทำให้ประชาชนจำนวนมากที่มีความคาดหวังและประสงค์จะใช้สิทธิในการออม ต้องเสียสิทธิ ประโยชน์ที่จะได้รับเงินสมทบจากรัฐบาลตามระยะเวลาการออม และประโยชน์อื่นที่พึงจะได้รับจากการเป็น สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ

เนื่องจากหลักการของกองทุนการออมแห่งชาติตั้งอยู่บนพื้นฐานของการออม (การสะสมเงิน) และการสมทบร่วมของรัฐบาล สมาชิกแต่ละคนมีบัญชีบำนาญเป็นของตนเอง การได้รับบำนาญยามชราภาพ จำนวนมากหรือน้อยขึ้นกับระยะเวลาของการจ่ายเงินสะสมและการได้รับเงินสมทบร่วมจากรัฐบาลโดยที่ กองทุนการออมแห่งชาติกำหนดให้มีการสะสมเงินของประชากรวัยทำงานจากอายุ ๑๕ ถึง ๖๐ ปี ดังนั้น การเลื่อนเวลาการเปิดรับสมัครสมาชิกเช่นที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงก่อให้เกิดผลเสียหายโดยตรงกับประชาชน ที่มีความตั้งใจจะสร้างหลักประกันยามชราภาพในช่วงอายุดังกล่าว และหากยังมีการเลื่อนเวลาออกไปก็ยิ่ง จะทำให้ระยะเวลาของจ่ายเงินสะสมและการได้เงินสมทบจากรัฐบาลต้องลดลงตามระยะเวลาที่เลื่อนออกไป โดยเฉพาะกลุ่มผู้ที่มีอายุใกล้ ๖๐ ปี ก็ยิ่งอาจเสียโอกาสในการได้รับหลักประกันและการมีรายได้ในยามชรา การบังคับใช้กฎหมายตามบทเฉพาะกาลจะทำให้ประชาชนกลุ่มนี้จะมีสิทธิได้รับโอกาสเป็นสมาชิกกองทุนต่อไป ถึง ๑๐ปี การสูญเสียสิทธิดังกล่าว จึงเป็นผลโดยตรงจากการที่หน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไป ตามบทบัญญัติของกฎหมาย

นอกจากนี้ การที่ยังไม่มีการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายให้บังเกิดผลตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๔ ย่อมไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะกำหนดนโยบายในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามที่รัฐบาลได้มอบให้กระทรวงการคลังไปกร่างแก้ไขเพิ่มเติมฯ ดังกล่าวแล้วข้างต้น

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายจึงเห็นควรให้รัฐบาลเร่งรัดการดำเนินการตามพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยไม่ชักช้าเนื่องจากพ้นระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลมานานพอสมควรแล้วโดยเฉพาะในเรื่องการเปิดรับสมาชิกกองทุนรวมทั้งการจัดสรรเงินให้กองทุนการออมแห่งชาติเป็นจำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน โดยกำหนดไว้ในแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย เพื่อประโยชน์และเป็นหลักประกันให้กับประชาชนในการมีเงินออมไว้รองรับการเข้าสู่วัยสูงอายุในอนาคตต่อไป

(ศาสตราจารย์ คณิต ณ นคร)

ประธานกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

การดำเนินการของกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.)*

๑. สมาชิกกลุ่มเป้าหมาย

- สมาชิกกลุ่มเป้าหมายของ กอช. คือ แรงงานนอกระบบซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๒๕ ล้านคน
- เมื่อ กอช. เปิดรับสมาชิก จะมีกลุ่มเป้าหมาย คือ สมาชิกกองทุนทวิสุข (ธ.ก.ส.) ที่จะส่งเงินออมเพื่อการชราภาพกับ กอช. และสมาชิกใหม่จากเครือข่ายแรงงานนอกระบบและกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑.๘๖ ล้านคน ทั้งนี้ จะมีการทยอยสมัครเข้าเป็นสมาชิก กอช. โดยคาดว่าในปีแรกจะมีจำนวนผู้สมัครประมาณ ๘ แสนคน

สมาชิกกลุ่มเป้าหมาย ณ วันเปิดรับสมัคร	จำนวนทั้งหมด	คาดว่าจะเข้าเป็นสมาชิก กอช. ใน ๕ ปีแรก
๑) สมาชิกของกองทุนทวิสุข (ธ.ก.ส.)	๑,๐๐๐,๐๐๐ คน	๗๐๐,๐๐๐ คน (ร้อยละ ๗๐)
๒) สมาชิกเครือข่ายแรงงานนอกระบบ และกลุ่มสัจจะออมทรัพย์	๕๐๐,๐๐๐ คน	๓๕๐,๐๐๐ คน (ร้อยละ ๗๐)
๓) แรงงานนอกระบบกลุ่มอื่น ๆ	๘,๕๐๐,๐๐๐ คน	๒,๑๒๕,๐๐๐ คน (ร้อยละ ๒๕)
รวมจำนวนผู้ที่มีศักยภาพในการออม (ไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด)	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ คน	๓,๑๗๕,๐๐๐ คน (ร้อยละ ๓๐)
แรงงานนอกระบบทั้งหมด ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ คน		

๒. ประโยชน์ที่สมาชิกจะได้รับ

๒.๑ สมาชิก กอช. จะได้รับเงินสมทบจากรัฐปีละไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาท และมีสิทธิได้รับความคุ้มครองให้มีหลักประกันกรณีชราภาพในรูปบำนาญไปจนตลอดชีวิต

๒.๒ รัฐค้ำประกันผลตอบแทนจากการนำเงินกองทุนไปลงทุน ให้สมาชิกได้รับผลตอบแทนไม่น้อยกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ๑๒ เดือนโดยเฉลี่ยของธนาคาร ๗ แห่ง ประกอบด้วย ธนาคารแห่งใหญ่ ๕ แห่ง ธ.ก.ส. และธนาคารออมสิน (กองทุนประกันสังคมไม่ได้กำหนดในเรื่องนี้)

* ที่มา: สำนักนโยบายการออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๓. ภาระงบประมาณ

๓.๑ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

กอช. มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในช่วง ๕ ปีแรก เฉลี่ยปีละประมาณ ๔๒๓ ล้านบาท (ประมาณการโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) ซึ่งใกล้เคียงกับค่าใช้จ่ายของกองทุนประกันสังคม (มาตรา ๔๐) ที่เฉลี่ยปีละประมาณ ๔๕๗ ล้านบาท (ประมาณการโดยสำนักงานประกันสังคม) โดยมีรายละเอียดต้นทุนการดำเนินการในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ดังนี้

รายการ	ยอดรวม ๕ ปีแรก	
	กอช.	ประกันสังคม (มาตรา ๔๐)
๑) บุคลากร	๒๙๘ ล้านบาท (๑๐๐ อัตรา ค่าตอบแทนต่อรายสูงกว่าราชการ)	๒๔๙ ล้านบาท (๒๐๐ - ๒๙๓ อัตรา ค่าตอบแทนส่วนใหญ่เท่ากับราชการ)
๒) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	๙๒ ล้านบาท	๘๘ ล้านบาท
๓) ค่าประชาสัมพันธ์	๒๕๐ ล้านบาท (รวมมือกับ จ.ก.ส. และออมสิน)	๘๑๙ ล้านบาท
๔) ค่าใช้จ่ายดำเนินงานอื่น ๆ (เช่น ค่าธุรกรรมทางการเงิน ค่าครุภัณฑ์ ค่าเดินทาง ค่าตอบแทนกรรมการ และค่าสาธารณูปโภคของ สำนักงาน เป็นต้น)	๑,๔๘๗ ล้านบาท	๑,๑๒๙ ล้านบาท
รวม	๒,๑๒๗ ล้านบาท	๒,๒๘๕ ล้านบาท

๓.๒ เงินสมทบ

จำนวนแรงงานนอกระบบ (คน)	สัดส่วนต่อแรงงาน นอกระบบทั้งหมด	เงินสมทบ (ล้านบาท/ปี)			
		กอช. (รัฐสมทบตามช่วงอายุสมาชิก)*		ประกันสังคม มาตรา ๔๐ กรณีบำนาญ	
		จำนวนเงิน (ล้านบาท)	% ต่อ GDP	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	% ต่อ GDP
๒๕๐,๐๐๐	๑%	๒๔๒	๐.๐๐๒๐%	๓๐๐	๐.๐๐๒๕%
๕๐๐,๐๐๐	๒%	๔๘๕	๐.๐๐๔๐%	๖๐๐	๐.๐๐๔๙%
๑,๒๕๐,๐๐๐	๕%	๑,๒๑๒	๐.๐๐๙๙%	๑,๕๐๐	๐.๐๑๒๓%
๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๐%	๒,๔๒๔	๐.๐๑๙๘%	๓,๐๐๐	๐.๐๒๔๕%
๓,๗๕๐,๐๐๐	๑๕%	๓,๖๓๖	๐.๐๒๙๗%	๔,๕๐๐	๐.๐๓๖๗%
๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๐%	๔,๘๔๘	๐.๐๓๙๖%	๖,๐๐๐	๐.๐๔๘๙%
๖,๒๕๐,๐๐๐	๒๕%	๖,๐๖๐	๐.๐๔๙๕%	๗,๕๐๐	๐.๐๖๑๑%
๗,๕๐๐,๐๐๐	๓๐%	๗,๒๗๒	๐.๐๕๙๔%	๙,๐๐๐	๐.๐๗๓๓%
๘,๗๕๐,๐๐๐	๓๕%	๘,๔๘๔	๐.๐๖๙๓%	๑๐,๕๐๐	๐.๐๘๕๕%
๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐%	๙,๖๙๖	๐.๐๗๙๒%	๑๒,๐๐๐	๐.๑๐๑๗%
๑๑,๒๕๐,๐๐๐	๔๕%	๑๐,๙๐๘	๐.๐๘๙๑%	๑๓,๕๐๐	๐.๑๑๖๙%
๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๕๐%	๑๒,๑๒๐	๐.๐๙๙๐%	๑๕,๐๐๐	๐.๑๓๒๑%
๑๓,๗๕๐,๐๐๐	๕๕%	๑๓,๓๓๒	๐.๑๐๘๙%	๑๖,๕๐๐	๐.๑๔๗๓%
๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๐%	๑๔,๕๔๔	๐.๑๑๘๘%	๑๘,๐๐๐	๐.๑๖๒๕%
๑๖,๒๕๐,๐๐๐	๖๕%	๑๕,๗๕๖	๐.๑๒๘๗%	๑๙,๕๐๐	๐.๑๗๗๗%
๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๗๐%	๑๖,๙๖๘	๐.๑๓๘๖%	๒๑,๐๐๐	๐.๑๙๒๙%
๑๘,๗๕๐,๐๐๐	๗๕%	๑๘,๑๘๐	๐.๑๔๘๕%	๒๒,๕๐๐	๐.๒๐๘๑%
๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๘๐%	๑๙,๓๙๒	๐.๑๕๘๔%	๒๔,๐๐๐	๐.๒๒๓๓%
๒๑,๒๕๐,๐๐๐	๘๕%	๒๐,๖๐๔	๐.๑๖๘๓%	๒๕,๕๐๐	๐.๒๓๘๕%
๒๒,๕๐๐,๐๐๐	๙๐%	๒๑,๘๑๖	๐.๑๗๘๒%	๒๗,๐๐๐	๐.๒๕๓๗%
๒๓,๗๕๐,๐๐๐	๙๕%	๒๓,๐๒๘	๐.๑๘๘๑%	๒๘,๕๐๐	๐.๒๖๘๙%
๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐%	๒๔,๒๔๐	๐.๑๙๘๐%	๓๐,๐๐๐	๐.๒๘๔๑%
สมมติฐาน: ผู้ที่เข้าเป็นสมาชิกมีจำนวน ๓๐ % ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด และส่งเงินออม เดือนละ ๑๐๐ บาท เฉลี่ย ๘ เดือนในแต่ละปี		๔,๘๘๗	๐.๐๖๓๗%	๖,๐๐๐	๐.๐๗๘๑%
		ส่วนต่าง		๑,๑๕๓	

* ข้อมูลจำนวนแรงงานนอกระบบแบ่งตามช่วงอายุ มาจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ดังนี้

อายุ ๑๕ - ๓๐ ปี	๔,๙๕๔,๕๗๗ คน	๑๙.๘๒%
อายุ ๓๑ - ๕๐ ปี	๑๑,๖๒๕,๖๖๔ คน	๔๖.๕๐%
อายุเกิน ๕๐ ปีขึ้นไป	๘,๔๑๙,๗๕๙ คน	๓๓.๖๘%

๔. ช่องทางการรับสมัคร การรับเงินสะสมจากสมาชิก และการหาสมาชิกรายใหม่

	กอช.	ประกันสังคม (มาตรา ๔๐)
๑) ช่องทางการรับสมัคร	<p><u>ประมาณ ๓,๕๐๐ แห่ง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) (๑,๑๙๒ สาขา) - ธนาคารออมสิน (๑,๑๒๒ สาขา) - ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (๑,๒๐๐ สาขา) 	<p><u>ประมาณ ๒๐๐ แห่ง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่/จังหวัด/สาขา (๑+๑๒+๖๘+๖๘) - หน่วยบริการเคลื่อนที่ของสำนักงานประกันสังคม
๒) ช่องทางการรับเงินสะสมจากสมาชิก	<p><u>เงินสด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) - ธนาคารออมสิน - ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) - ธนาคารอื่น ๆ และเคาน์เตอร์เซอร์วิส (ในระยะต่อไป) <p><u>หักผ่านบัญชีธนาคาร</u> จะหักเงินสะสมผ่านบัญชีธนาคารเช่นเดียวกับที่สำนักงานประกันสังคมกำหนด</p>	<p><u>เงินสด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่/จังหวัด/สาขา - หน่วยบริการเคลื่อนที่ของประกันสังคม - เคาน์เตอร์เซอร์วิส - ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) - ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) - ห้างเทสโก้โลตัส - ไปรษณีย์ (ธนาณัติ) <p><u>หักผ่านบัญชีธนาคาร</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ธ.ก.ส. - ธนาคารออมสิน - ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) - ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) - ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) - ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)
๓) การหาสมาชิกรายใหม่	<p>ร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับแรงงานนอกระบบให้ประชาสัมพันธ์และแนะนำการสมัครเป็นสมาชิก กอช. ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ธ.ก.ส. (ลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์กลุ่มแรงงานนอกระบบที่เป็นเกษตรกรซึ่ง ธ.ก.ส. ลงพื้นที่เป็นประจำอยู่แล้ว) - ธนาคารออมสิน (ลูกค้าธนาคาร) - เครือข่ายบ้านภาคประชาชน เช่น เครือข่ายแรงงานนอกระบบ ๔ ภาค เครือข่ายสวัสดิการชุมชน เครือข่ายแท็กซี่มีสุข สมาคมผู้ขับขี่มอเตอร์ไซด์ และมูลนิธิพัฒนาผู้สูงอายุ เป็นต้น 	<p>ข้าราชการและพนักงานประกันสังคมลงพื้นที่เพื่อหาสมาชิก (ผู้ประกันตน)</p>

ภาระทางการคลังในการดำเนินการของกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.)*

รัฐบาลจะมีภาระงบประมาณที่จะต้องจ่ายเป็นเงินสมทบร่วมออมให้แก่สมาชิก กอช. รวมถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน ซึ่งประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายด้านสำนักงานและบุคลากร ค่าพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และค่าประชาสัมพันธ์ เป็นต้น โดยจะใช้งบประมาณสำหรับเงินสมทบ และประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน ปรากฏดังตาราง

๑) เงินสมทบที่รัฐร่วมออมให้กับสมาชิก กอช.

อัตราเงินสมทบ:

- สมาชิกอายุไม่เกิน ๓๐ ปี รัฐบาลสมทบร้อยละ ๕๐ ของเงินสะสม แต่ไม่เกินปีละ ๖๐๐ บาท
- สมาชิกอายุเกิน ๓๐ ปี แต่ไม่เกิน ๕๐ ปี รัฐบาลสมทบร้อยละ ๘๐ ของเงินสะสม แต่ไม่เกินปีละ ๙๖๐ บาท
- สมาชิกอายุเกิน ๕๐ ปี ขึ้นไป รัฐบาลสมทบร้อยละ ๑๐๐ ของเงินสะสม แต่ไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาท

สมาชิก กอช.		เงินสมทบ (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละต่อ GDP
จำนวน (คน)	ร้อยละ ต่อแรงงานนอกระบบ		
๒๕๐,๐๐๐	๑	๒๔๒	๐.๐๐๒๐
๕๐๐,๐๐๐	๒	๔๘๕	๐.๐๐๔๐
๑,๒๕๐,๐๐๐	๕	๑,๒๑๒	๐.๐๐๙๙
๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๐	๒,๔๒๔	๐.๐๑๙๘
๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๒	๒,๙๐๘	๐.๐๒๓๘
๗,๕๐๐,๐๐๐	๓๐	๗,๘๖๖	๐.๐๖๔๔
๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๕๐	๑๒,๑๑๙	๐.๐๙๙๒
๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๗๐	๑๖,๙๖๖	๐.๑๓๘๘
๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐	๒๔,๒๓๗	๐.๑๙๘๓

หมายเหตุ สมมติให้สมาชิกส่งเงินสะสมอย่างน้อยเดือนละ ๑๐๐ บาทอย่างต่อเนื่อง

* ที่มา: สำนักนโยบายการออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๒) ประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของ กอช.

กองทุนการออมแห่งชาติ	ปีที่ (๕ เดือน)	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕
ประมาณการค่าใช้จ่ายดำเนินงาน (ล้านบาท)	๑๒๓	๓๗๙	๔๐๙	๔๕๙	๕๒๕
จำนวนสมาชิก (คน) เป้าหมาย ๓ ล้านคนใน ๕ ปี	๕๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐

ประมาณการเงินสมทบที่รัฐต้องจ่ายให้แก่สมาชิกที่โอนมาจากกองทุนประกันสังคม มาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพ ภายใต้สมมติฐานกรณีที่มีจำนวนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๕๐ ปีขึ้นไปคิดเป็นสัดส่วน ๓๐% ๕๐% และ ๗๐% ตามลำดับ*

กรณีที่ ๑ : ๓๐% ของสมาชิก เป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๕๐ ปีขึ้นไป (ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๙๒๙,๖๕๒,๙๔๒ บาท)

ช่วงอายุของสมาชิก	อัตราเงินสมทบจากรัฐ	สัดส่วนจำนวนสมาชิกตามช่วงอายุ	จำนวนสมาชิก (คน)	เงินสมทบ/ปี (บาท)
อายุ ๑๕ - ๓๐ ปี	สมทบ ๕๐% ของเงินสะสม	๓๕%	๓๕๙,๑๓๗	๒๑๕,๔๘๒,๔๗๐
อายุ ๓๑ - ๕๐ ปี	สมทบ ๘๐% ของเงินสะสม	๓๕%	๓๕๙,๑๓๗	๓๔๔,๗๗๑,๙๕๒
อายุ ๕๐ ปีขึ้นไป	สมทบ ๑๐๐% ของเงินสะสม	๓๐%	๓๐๗,๘๓๒	๓๖๙,๓๙๘,๕๒๐
รวม			๑,๐๒๖,๑๐๖	๙๒๙,๖๕๒,๙๔๒

กรณีที่ ๒ : ๕๐% ของสมาชิก เป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๕๐ ปีขึ้นไป (ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๑,๐๑๕,๘๔๕,๙๓๐ บาท)

ช่วงอายุของสมาชิก	อัตราเงินสมทบจากรัฐ	สัดส่วนจำนวนสมาชิกตามช่วงอายุ	จำนวนสมาชิก (คน)	เงินสมทบ/ปี (บาท)
อายุ ๑๕ - ๓๐ ปี	สมทบ ๕๐% ของเงินสะสม	๒๕%	๒๕๖,๕๒๗	๑๕๓,๙๑๖,๐๕๐
อายุ ๓๑ - ๕๐ ปี	สมทบ ๘๐% ของเงินสะสม	๒๕%	๒๕๖,๕๒๗	๒๔๖,๒๖๕,๖๘๐
อายุ ๕๐ ปีขึ้นไป	สมทบ ๑๐๐% ของเงินสะสม	๕๐%	๕๑๓,๐๕๔	๖๑๕,๖๖๔,๒๐๐
รวม			๑,๐๒๖,๑๐๖	๑,๐๑๕,๘๔๕,๙๓๐

กรณีที่ ๓ : ๗๐% ของสมาชิก เป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๕๐ ปีขึ้นไป (ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๑,๑๐๒,๐๓๘,๙๑๘ บาท)

ช่วงอายุของสมาชิก	อัตราเงินสมทบจากรัฐ	สัดส่วนจำนวนสมาชิกตามช่วงอายุ	จำนวนสมาชิก (คน)	เงินสมทบ/ปี (บาท)
อายุ ๑๕ - ๓๐ ปี	สมทบ ๕๐% ของเงินสะสม	๑๕%	๑๕๓,๙๑๖	๙๒,๓๔๙,๖๓๐
อายุ ๓๑ - ๕๐ ปี	สมทบ ๘๐% ของเงินสะสม	๑๕%	๑๕๓,๙๑๖	๑๔๗,๗๕๙,๔๐๘
อายุ ๕๐ ปีขึ้นไป	สมทบ ๑๐๐% ของเงินสะสม	๗๐%	๗๑๘,๒๗๔	๘๖๑,๙๒๙,๘๘๐
รวม			๑,๐๒๖,๑๐๖	๑,๑๐๒,๐๓๘,๙๑๘

* ที่มา: สำนักนโยบายการออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘.

แผนการดำเนินการกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.)
เปิดรับสมัครสมาชิกตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

การดำเนินการ	ม.ค. ๕๘	ก.พ. ๕๘	มี.ค. ๕๘	เม.ย. ๕๘	พ.ค. ๕๘
๑. ด้านกฎหมาย (ออกกฎกระทรวง จำนวน ๗ ฉบับ) ๑.๑ กระทรวงการคลังพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ดังนี้ ๑) ร่างกฎกระทรวงจำนวน ๗ ฉบับ ที่ออกตาม พ.ร.บ. กอช. และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานของ กอช. (ประกอบด้วย การกำหนดผู้มีสิทธิเป็นสมาชิก อัตราเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุน การคำนวณเงินบำนาญ การจ่ายเงินให้แก่สมาชิก วิธีการจัดการเงินของกองทุน คุณสมบัติของผู้ที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุน และเงื่อนไขการจ่ายเงินชดเชย) ๒) คำตอบแทนคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ กอช. ๑.๒ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบและมอบหมายสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาร่างกฎกระทรวง ๑.๓ กระทรวงการคลังประกาศใช้กฎกระทรวง	●	●			
๒. ด้านงบประมาณ ๒.๑ ยังไม่จำเป็นต้องขอจัดสรรเงินงบประมาณในทันที (เนื่องจาก ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ กอช. มีงบประมาณคงเหลือทั้งสิ้น ๖๗๙ ล้านบาท สามารถรองรับค่าใช้จ่ายดำเนินงานและการจ่ายเงินสมทบให้แก่สมาชิกได้ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน) ทั้งนี้ หากมีผู้สมัครเป็นจำนวนเกินกว่า ๕๐๐,๐๐๐ คน จะเสนอขอจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น					
๓. ด้านองค์กรและบุคลากร ๓.๑ คณะกรรมการ กอช. ประชุมเพื่อพิจารณาดังนี้ - การสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กอช. - การจัดจ้างผู้พัฒนาระบบงานทะเบียนสมาชิกในส่วนที่เหลือ (ระบบการจ่ายออกเงินจากกองทุน) - การจัดจ้างนายทะเบียนของกองทุน ๓.๒ คณะกรรมการ กอช. ดำเนินการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กอช. และคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ ๓.๓ รับสมัครและจัดจ้างพนักงานและลูกจ้างของ กอช. ตามกรอบอัตรากำลังในเบื้องต้นที่คณะกรรมการ กอช. ได้มีมติเห็นชอบไว้จำนวน ๑๔ อัตรา และจะพิจารณาเพิ่มอัตรากำหนดจ้างพนักงานและลูกจ้างของกองทุนตามความจำเป็นต่อไป ๓.๔ จัดหาสถานที่ทำการของ กอช. โดยเช่าพื้นที่ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจะคัดเลือกหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ตามความเหมาะสมต่อไป		●	●		

การดำเนินการ	ม.ค. ๕๘	ก.พ. ๕๘	มี.ค. ๕๘	เม.ย. ๕๘	พ.ค. ๕๘
<p>๔. ด้านการวางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (๔ เดือน)</p> <p>๔.๑ จัดซื้อจัดจ้างผู้พัฒนาระบบงานทะเบียนสมาชิก (เพื่อพัฒนาต่อในส่วนที่หยุดชะงักเนื่องจากการเปลี่ยนนโยบาย) และจัดจ้างนายทะเบียน</p> <p>๔.๒ รับจ้างดำเนินการพัฒนาระบบงานทะเบียนสมาชิกเพื่อรองรับการเปิดรับสมาชิก และรับโอนภารกิจจากสำนักงานประกันสังคม ดังนี้</p> <p>(๑) ระบบตรวจสอบสิทธิและสถานะของผู้สมัคร (พัฒนาระบบแล้ว เหลือทดสอบการเชื่อมระบบกับทะเบียนราษฎร์)</p> <p>(๒) ระบบรับสมัครสมาชิก (พัฒนาระบบแล้ว เหลือทดสอบระบบร่วมกับธนาคารผู้ให้บริการ)</p> <p>(๓) ระบบนำส่งเงินสะสม (พัฒนาระบบแล้ว เหลือทดสอบระบบร่วมกับธนาคารผู้ให้บริการ)</p> <p>(๔) ระบบการจ่ายเงินกรณีสิ้นสุดสมาชิกภาพ (พัฒนาต่อให้แล้วเสร็จ และทดสอบระบบ)</p> <p>(๕) ระบบการรับโอนผู้ประกันตนและเงินจากกองทุนประกันสังคมตามมาตรา ๔๐ กรณีบ้านอายุชราภาพ</p> <p>๔.๓ จัดจ้างผู้ให้บริการนายทะเบียนสมาชิก (ทำหน้าที่ประมวลข้อมูล NAV ตรวจสอบ scan และจัดเก็บเอกสาร)</p> <p>หมายเหตุ:</p> <p>๑. การสมัครและการส่งเงิน มีขั้นตอนดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สมัครนำบัตรประจำตัวประชาชนมาสมัครที่ธนาคารของรัฐ (กรุงเทพฯ ออมสิน) - ธนาคารกรอกเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้สมัครเพื่อตรวจสอบสิทธิผ่านระบบทะเบียนราษฎร์ (Web Application) หากมีสิทธิ ธนาคารจะกรอกข้อมูลของผู้สมัครเข้าระบบฐานข้อมูลของ กอช. - ผู้สมัครจ่ายเงินสะสมงวดแรก ด้วยวิธี Bill Payment และธนาคารส่งข้อมูลการจ่ายเงินสะสมเข้าระบบฐานข้อมูลของ กอช. (เงินสะสมฝากธนาคาร เพื่อตัดค่าธุรกรรมทางการเงิน) - รัฐสมทบเงินให้สมาชิกภายในสิ้นเดือนถัดไป - เงินสะสมงวดต่อ ๆ ไป สมาชิกส่งได้ที่ธนาคารทุกแห่งที่ให้บริการรับจ่าย Bill Payment <p>๒. การถ่ายโอนข้อมูลผู้ประกันตนและเงินจากกองทุนประกันสังคมตามมาตรา ๔๐ กรณีบ้านอายุ จำนวนประมาณ ๙ แสนราย มาที่ กอช. ดำเนินการโดยผู้รับจ้างพัฒนาระบบของ กอช. เขียนโปรแกรมรองรับข้อมูลจากฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม</p>					
<p>๕. ด้านการประชาสัมพันธ์ (ดำเนินการอย่างต่อเนื่องนับแต่ ครม. ให้ความเห็นชอบในหลักการ)</p> <p>ประชาสัมพันธ์ให้แรงงานนอกระบบได้รับทราบการจัดตั้ง กอช. โดยมีแนวทางดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำความร่วมมือกับ ธ.ก.ส. และธนาคารออมสิน ในการประชาสัมพันธ์และรับสมัครสมาชิก กอช. - จัดสัมมนาเครือข่ายต่างๆ ของแรงงานนอกระบบ และผู้นำชุมชน - เผยแพร่ทางสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์ 					
<p>๖. กอช. เปิดรับสมัครสมาชิก และดำเนินการเต็มรูปแบบ (๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป)</p>					

เปรียบเทียบประโยชน์ภายใต้ กอช. (พ.ร.บ. กอช. ปัจจุบัน) และประกันสังคม มาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพ*

ช่วงอายุ ของสมาชิก	อัตราเงินสมทบ		เงื่อนไขของการมีสิทธิได้รับประโยชน์กรณีชราภาพ			การคำนวณผลตอบแทน	
	ม.๔๐	กอช.*	ม. ๔๐	กอช.		ม. ๔๐	กอช.
				ตาม พ.ร.บ. กอช. ปัจจุบัน	เสนอแก้ไข พ.ร.บ. กอช.		
๑๕ - ๓๐ ปี	๑๐๐%	๕๐%	มีสิทธิได้รับประโยชน์กรณีชราภาพ**	มีสิทธิได้รับ	-	-	คำนวณ
๓๑ - ๕๐ ปี	๑๐๐%	๘๐%	เมื่ออายุครบ ๖๐ ปีขึ้นไป และ	ประโยชน์กรณีชราภาพ***	-	-	คำนวณ
๕๑ - ๖๐ ปี	๑๐๐%	๑๐๐%	แจ้งลาออกจากการเป็นผู้ประกันตน	เมื่ออายุครบ ๖๐ ปี	เฉพาะสมาชิกที่รับโอน	-	คำนวณ
๖๐ ปีขึ้นไป	๑๐๐%	๑๐๐%	มีสิทธิได้รับประโยชน์กรณีชราภาพ** เมื่อแจ้งลาออกจากการเป็นผู้ประกันตน (ทั้งนี้ ผู้ประกันตนสามารถส่งเงินเข้า กองทุนต่อไปได้จนกว่าจะแจ้งลาออก และรัฐให้เงินสมทบด้วย)	สิ้นสุดการเป็นสมาชิก โดยได้รับบำนาญหรือ เงินดำรงชีพ ตามเกณฑ์ ของ กอช. แล้วแต่กรณี	มาจากกองทุนประกันสังคม สามารถส่งเงินสะสมต่อไปได้ เป็นเวลา ๑๐ ปีนับจาก วันที่เป็นสมาชิก กอช. ทั้งนี้ มีสิทธิแจ้งลาออกจาก กองทุนเพื่อรับประโยชน์กรณี ชราภาพ*** เมื่อใดก็ได้ ตั้งแต่อายุครบ ๖๐ ปีขึ้นไป	-	คำนวณ

หมายเหตุ

* การให้เงินสมทบตามช่วงอายุของสมาชิก คือ ร้อยละ ๕๐ ร้อยละ ๘๐ และร้อยละ ๑๐๐ ของเงินสะสม ซึ่งผู้ที่มีอายุมากขึ้นจะได้รับเงินสมทบมากขึ้นนั้น เนื่องจากผู้ที่เริ่มออมเมื่ออายุมากแล้ว จะมีระยะเวลาในการออมน้อยกว่า ประกอบกับผู้ออมกลุ่มดังกล่าวบางส่วนได้เสียภาษีให้แก่รัฐมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง จึงสมควรได้รับเงินสมทบมากกว่าผู้ที่อายุน้อย

** ประโยชน์กรณีชราภาพตามมาตรา ๔๐ ผู้ประกันตนจะได้รับบำนาญ เมื่อส่งเงินไม่น้อยกว่า ๔๒๐ งวด หรือมีจำนวนเงินในบัญชีที่เมื่อคำนวณบำนาญแล้ว ได้ไม่น้อยกว่าบำนาญขั้นต่ำ (๖๐๐ บาท) หากไม่เป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าวจะได้รับเป็นเงินก้อนเท่ากับจำนวนเงินในบัญชี

*** ประโยชน์กรณีชราภาพตาม กอช. สมาชิกจะได้รับบำนาญ เมื่อจำนวนเงินในบัญชีที่เมื่อคำนวณบำนาญแล้วได้ไม่น้อยกว่าบำนาญขั้นต่ำ (๖๐๐ บาท) หากไม่เป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าวจะได้รับเป็นเงินดำรงชีพเท่ากับบำนาญขั้นต่ำ (๖๐๐ บาท) ไปจนกว่าเงินในบัญชีจะหมด

*ที่มา: สำนักนโยบายการออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘.

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติ
บางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพ
ไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.*

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานเดียวกัน และเปิดโอกาสให้ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติที่มีอายุ ๕๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปในวันที่สมัครเป็นสมาชิกมีสิทธิเป็นสมาชิกต่อไปได้อีก ๑๐ ปี นับแต่วันดังกล่าว

ดังนั้น เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว มีข้อดีสรุปได้ คือ

๑. เป็นแนวทางในการลดความเหลื่อมล้ำอย่างเป็นรูปธรรม และจะเป็นเส้นทางสร้างระบบบำนาญแห่งชาติเพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุของประเทศไทยในอนาคตอย่างเห็นผล

๒. เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างผู้ที่รับโอนจากกองทุนประกันสังคมและผู้สมัครใหม่ ทั้งนี้ สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) จะได้รับเงินสมทบเป็นอัตราส่วนตามช่วงอายุตามที่ได้กำหนดไว้

๓. เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ให้ผู้ที่มีอายุมากที่สุดสมัครในช่วงปีแรกได้มีระยะเวลาในการออมมากขึ้น

๔. เป็นช่องทางการออมเพื่อการเกษียณสำหรับแรงงานนอกระบบ และเป็นหลักประกันการจ่ายบำนาญให้แก่สมาชิกเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ

*ที่มา: เรียบเรียงโดย นายทศวิมลห์ เกียรติหัตต์ วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย
วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘.

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓
- : พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔
- : พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔
- : พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖
- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๑๙๘๓๓ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ

ประกันสังคม

พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม

ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติหมวด ๒ ของ ลักษณะ ๒ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและบทบัญญัติมาตรา ๔๐ ให้ใช้บังคับภายในสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๗
บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

- (๑) ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ยกเว้นลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน
- (๒) ลูกจ้างของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๓) ลูกจ้างของนายจ้างที่มีสำนักงานในประเทศ และไปประจำทำงานในต่างประเทศ
- (๔) ครูหรือครูใหญ่ของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน
- (๕) นักเรียน นักเรียนพยาบาล นิสิตหรือนักศึกษา หรือแพทย์ฝึกหัด ซึ่งเป็นลูกจ้างของโรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือโรงพยาบาล

๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗/ตอนที่ ๑๖๑/ตอนพิเศษ หน้า ๑/๑ กันยายน ๒๕๓๓

๒ มาตรา ๔ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) กิจการหรือลูกจ้างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้าง และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลาหรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้ในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณหรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“วันทำงาน” หมายความว่า วันที่กำหนดให้ลูกจ้างทำงานตามปกติ

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ซึ่งจ่ายเงินสมทบอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้

“การคลอดบุตร” หมายความว่า การที่ทารกออกจากครรภ์มารดาซึ่งมีระยะเวลาตั้งครรภ์ไม่น้อยกว่ายี่สิบแปดสัปดาห์ ไม่ว่าทารกจะมีชีวิตรอดอยู่หรือไม่

“ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาพปกติของจิตใจ จนไม่สามารถทำงานได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด

“ว่างงาน” หมายความว่า การที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเนื่องจากนิติสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงานสิ้นสุดลง

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนประกันสังคม

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประกันสังคม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการประกันสังคม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖^๓ ในการคำนวณค่าจ้างเพื่อการออกเงินสมทบ ให้ถือเอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณ

ในการคำนวณค่าจ้างที่มีใช้ค่าจ้างรายเดือนให้เป็นค่าจ้างรายเดือน ให้ถือว่าค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับจริงในเดือนใดเป็นค่าจ้างรายเดือนของเดือนนั้น

^๓ มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการส่งเงินสมทบของผู้ประกันตน ให้ถือว่าเงินสมทบ
ที่หักจากค่าจ้างที่จ่ายให้ลูกจ้างในเดือนใดเป็นการจ่ายเงินสมทบของเดือนนั้น และไม่ว่าเงินสมทบนั้น
จะได้หักไว้หรือนำส่งเดือนละกี่ครั้ง ให้ถือว่ามีระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราใน
บัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๑

บททั่วไป

หมวด ๑

คณะกรรมการประกันสังคม

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการประกันสังคม”
ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงาน* เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวง
สาธารณสุข และผู้แทนสำนักงบประมาณ เป็นกรรมการ กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง
ฝ่ายละห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

รัฐมนตรีจะแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคนให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการก็ได้

ซึ่งในจำนวนนี้อย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางระบบงานประกันสังคม ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแรงงาน
ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์ ผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย และผู้ทรงคุณวุฒิอื่น

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการประกันสังคม
ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกา การออก
กฎกระทรวง และระเบียบต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการรับเงิน การ
จ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของกองทุน

(๔) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการจัดหา

ผลประโยชน์ของกองทุน

(๕) พิจารณางบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนและรายงานผลการ
ปฏิบัติงานประจำปีของสำนักงานในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

* มาตรา ๘ วรรคหนึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่คณะกรรมการอื่นหรือสำนักงาน

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานเป็นผู้ปฏิบัติเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้

มาตรา ๑๐ กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้ง

ติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) วิกฤติหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๘ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นในระหว่างที่ที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของที่ปรึกษาที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในกรลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่น มีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งและผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ

ประธานกรรมการและกรรมการอื่นตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ให้นำมาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับ

โดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในการรับบริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๒

(๓) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๔

(๔) ให้คำปรึกษาและแนะนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการ คณะกรรมการอุทธรณ์ และสำนักงาน

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายก็ได้

ให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ และคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งส่งเอกสารหรือข้อมูลที่เป็นมาพิจารณาได้ ในกรณีนี้จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๘ กรรมการ ที่ปรึกษา กรรมการการแพทย์ กรรมการอุทธรณ์ และอนุกรรมการ อาจได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๒
สำนักงานประกันสังคม

มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๙ ให้จัดตั้งสำนักงานประกันสังคมขึ้นในกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการอื่น และคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เก็บ รวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับการประกันสังคม
- (๓) จัดทำทะเบียนนายจ้างและผู้ประกันตนซึ่งต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน
- (๔) ปฏิบัติการตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
- (๕) กระทำกิจการอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ คณะกรรมการอื่นหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ให้เลขาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงาน และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงาน เพื่อการนี้ให้มีรองเลขาธิการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ให้เลขาธิการและรองเลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

หมวด ๓
กองทุนประกันสังคม

มาตรา ๒๑ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานประกันสังคม เรียกว่ากองทุนประกันสังคม เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๓ และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง

มาตรา ๒๒^๖ กองทุน ประกอบด้วย

- (๑) เงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๖
- (๒) เงินเพิ่มตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๓
- (๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๖
- (๔) เงินค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๕
- (๕) เงินที่ได้รับจากการบริจาคหรือเงินอุดหนุน
- (๖) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๗ ทวิ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓

และมาตรา ๕๖

- (๗) เงินอุดหนุนหรือเงินทศรองราชการที่รัฐบาลจ่ายตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม
- (๘) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๐๒
- (๙) รายได้อื่น

^๖ มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๓ เงินกองทุนตามมาตรา ๒๒ ให้เป็นของสำนักงานและไม่ต้องนำส่ง
กระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๔ เงินกองทุนให้จ่ายเป็นประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้
คณะกรรมการอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสิบของเงินสมทบของแต่ละปี
เพื่อจ่ายตามมาตรา ๑๘ และเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงาน

ในกรณีที่เงินกองทุนไม่พอจ่ายตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รัฐบาลจ่ายเงิน
อุดหนุนหรือเงินอุดหนุนราชการให้ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนให้เป็นไปตาม
ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๖ การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ
กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๗ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้คณะกรรมการเสนองบดุล
และรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบ
รับรองก่อนเสนอต่อรัฐมนตรี

งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าวให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อ
นำเสนอรัฐสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔
การสำรวจการประกันสังคม

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์แก่การประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้จะตราพระราช
กฤษฎีกาเพื่อสำรวจปัญหาและข้อมูลด้านแรงงานก็ได้

ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้ระบุ

- (๑) วัตถุประสงค์ในการสำรวจ
- (๒) เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะทำการสำรวจ
- (๓) กำหนดเวลาการใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาซึ่งจะต้องไม่เกินสองปี

มาตรา ๒๙ เมื่อได้ตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๒๘ แล้ว ให้เลขาธิการประกาศ
กำหนด

- (๑) แบบสำรวจ
- (๒) ระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะส่งแบบสำรวจให้แก่เจ้าจ้าง

มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันให้นายจ้างต้องส่งคืนแบบสำรวจที่ได้กรอก
รายการแล้วแก่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งต้องระบุไว้ในแบบสำรวจด้วย

การประกาศตามมาตรานี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ แบบสำรวจตามมาตรา ๒๙ (๑) ที่จะต้องส่งไปยังนายจ้างให้ส่งโดยทาง
ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือ
ถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ
ของนายจ้าง ถ้าไม่พบนายจ้าง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างจะส่งให้แก่บุคคล
ใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้าน หรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้างนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ ให้ใช้วิธีปิดแบบสำรวจไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย
ที่สำนักงานของนายจ้าง เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวและเวลาได้ล่วงพ้นไปเกินสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่า
นายจ้างได้รับแบบสำรวจนั้นแล้ว

มาตรา ๓๑ เมื่อนายจ้างได้รับแบบสำรวจแล้วให้นายจ้างกรอกรายการในแบบ
สำรวจทุกข้อตามความเป็นจริง แล้วส่งแบบสำรวจที่ได้กรอกรายการนั้นคืนให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงาน
เจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๙ (๓)

มาตรา ๓๒ บรรดาข้อความหรือตัวเลขที่กรอกไว้ในแบบสำรวจให้ถือเป็นความลับ
ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เปิดเผยข้อความหรือตัวเลขนั้นแก่บุคคลซึ่งไม่มี
หน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การประกันสังคมหรือ
การคุ้มครองแรงงาน หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

ลักษณะ ๒

การประกันสังคม

หมวด ๑

สากรเป็นผู้ประกันตน

มาตรา ๓๓ ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
เป็นผู้ประกันตน

ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนอยู่แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ และ
ยังเป็นลูกจ้างของนายจ้างซึ่งอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตน
ต่อไป

มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๔ ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างที่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ยื่นแบบรายการแสดงรายชื่อผู้ประกันตน อัตราค่าจ้าง และข้อความอื่นตามแบบที่เลขาธิการกำหนด ต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตน

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างโดยวิธีเหมาค่าแรงมอบให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี มอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจซึ่งกระทำในสถานประกอบกิจการหรือสถานที่ทำงานของผู้ประกอบกิจการและเครื่องมือที่สำคัญสำหรับใช้ทำงานนั้น ผู้ประกอบกิจการเป็นผู้จัดหา กรณีเช่นว่านี้ผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตามมาตรา ๓๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน

มาตรา ๓๖ เมื่อนายจ้างยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ แล้ว ให้สำนักงานออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมให้แก่ นายจ้าง และออกบัตรประกันสังคมให้แก่ลูกจ้าง ทั้งนี้ ตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ความปรากฏแก่สำนักงานหรือจากคำร้องของลูกจ้างว่า นายจ้างไม่ยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือยื่นแบบรายการแล้ว แต่ไม่มีชื่อลูกจ้างบางคนซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ในแบบรายการนั้น ให้สำนักงานมีอำนาจบันทึกรายละเอียดในแบบรายการตามมาตรา ๓๔ โดยพิจารณาจากหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมให้แก่ นายจ้าง และหรือออกบัตรประกันสังคมให้แก่ลูกจ้างตามมาตรา ๓๖ แล้วแต่กรณี

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายจะดำเนินการสอบสวนก่อนก็ได้

มาตรา ๓๘ ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ สิ้นสุดลง เมื่อผู้ประกันตนนั้น

- (๑) ตาย
- (๒) สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างตาม (๒) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างหรือตาม

มาตรา ๓๕ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ระยะเวลาที่กำหนดเพิ่มขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาซึ่งต้องไม่เกินสิบสองเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง^{๑๐}

มาตรา ๓๙^{๑๑} ผู้ใดเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ โดยจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ (๒) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง ต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้นด้วย

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายในวันทีสิบห้าของเดือนถัดไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๔๐ บุคคลอื่นใดซึ่งมิใช่ลูกจ้างตามมาตรา ๓๓ จะสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ได้ โดยให้แสดงความจำนงต่อสำนักงาน

หลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทนที่จะได้รับตามมาตรา ๕๔ ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑^{๑๒} ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ สิ้นสุดลง เมื่อผู้ประกันตนนั้น

- (๑) ตาย
 - (๒) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ อีก
 - (๓) ลาออกจากความเป็นผู้ประกันตนโดยการแสดงความจำนงต่อสำนักงาน
 - (๔) ไม่ส่งเงินสมทบสามเดือนติดต่อกัน
 - (๕) ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนส่งเงินสมทบมาแล้วไม่ครบเก้าเดือน
- การสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๔) สิ้นสุดลงตั้งแต่เดือนแรกที่ไม่ส่งเงินสมทบ และการสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๕) สิ้นสุดลงในเดือนที่ส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน
- ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๓) (๔) และ (๕) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขเวลาที่ก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตาม

^{๑๐} มาตรา ๓๘ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๑๑} มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๑๒} มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน^{๑๓}

มาตรา ๔๒ เพื่อก่อดิถีแก่ผู้ประกันตนในการขอรับประโยชน์ทดแทนตามบทบัญญัติ

ลักษณะ ๓ ให้นับระยะเวลาประกันตนตามมาตรา ๓๓ และหรือมาตรา ๓๔ ทุกช่วงเข้าด้วยกัน

มาตรา ๔๓ กิจการใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ แม้ว่าภายหลังกิจการนั้นจะมีจำนวนลูกจ้างลดลงเหลือน้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ก็ตาม ให้กิจการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะเลิกกิจการ และให้ลูกจ้างที่เหลืออยู่เป็นผู้ประกันตนต่อไป ในกรณีที่กิจการนั้นได้รับลูกจ้างใหม่เข้าทำงาน ให้ลูกจ้างใหม่นั้นเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย แม้ว่าจำนวนลูกจ้างรวมทั้งสิ้นจะไม่ถึงจำนวนที่กำหนดไว้ก็ตาม

มาตรา ๔๔^{๑๔} ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบรายการที่ได้ยื่นไว้ต่อ

สำนักงานเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดเพื่อขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ให้นำความในมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้โดยอนุโลม

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมหรือบัตร

ประกันสังคมสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมหรือใบแทนบัตรประกันสังคม แล้วแต่กรณีต่อสำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดดังกล่าว ทั้งนี้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

หมวด ๒
เงินสมทบ

มาตรา ๔๖^{๑๕} ให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ออกเงินสมทบ

เข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตายและกรณีคลอดบุตร ฝ่ายละเท่ากันตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้

^{๑๓} มาตรา ๔๑ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๑๔} มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๑๕} มาตรา ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ออกเงินสมทบเข้ากองทุนเพื่อ
การจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงานตามอัตราที่กำหนด
ในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้

สำหรับการประกันตนตามมาตรา ๓๔ ให้รัฐบาลและผู้ประกันตนออกเงินสมทบเข้า
กองทุนโดยรัฐบาลออกหนึ่งเท่าและผู้ประกันตนออกสองเท่าของอัตราเงินสมทบที่แต่ละฝ่ายต้องออก
ตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งและวรรคสอง

การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กำหนดโดยคำนึงถึง
ประโยชน์ทดแทนและค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงานตามมาตรา ๒๔

ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนตาม
มาตรา ๓๓ แต่ละคน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการคำนวณเงินสมทบของ
ผู้ประกันตนแต่ละคนสำหรับเศษของเงินสมทบที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งบาท
ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายรายให้คำนวณเงินสมทบจาก
ค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างแต่ละราย

มาตรา ๔๗^{๑๖} ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้นายจ้างหักค่าจ้างของผู้ประกันตนตาม
จำนวนที่ต้องนำส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๖ และเมื่อนายจ้างได้
ดำเนินการดังกล่าวแล้วให้ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแล้วตั้งแต่วันที่นายจ้างหักค่าจ้าง

ให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่ง และเงินสมทบ
ในส่วนของนายจ้าง ส่งให้แก่สำนักงานภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้
พร้อมทั้งยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่าย ให้นายจ้างมีหน้าที่นำส่งเงินสมทบ
ตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

ในกรณีที่นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนหรือเงินสมทบในส่วนของ
นายจ้างส่งให้แก่สำนักงานเกินจำนวนที่ต้องชำระ ให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนยื่นคำร้องขอรับเงินในส่วน
ที่เกินคืนได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ถ้านายจ้างหรือผู้ประกันตนมิได้เรียกเอาเงินดังกล่าวคืน
ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำส่งเงินสมทบหรือไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รับแจ้งให้มา
รับเงิน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๔๗ ทวิ^{๑๗} ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบหรือนำส่งไม่ครบตาม
กำหนดเวลาในมาตรา ๔๗ วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำเตือนเป็นหนังสือ ให้นายจ้างนำเงิน
สมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น
ถ้านายจ้างได้รับคำเตือนดังกล่าวแล้วแต่ยังไม่นำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายใน
กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินเงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งได้ ดังนี้

^{๑๖} มาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๑๗} มาตรา ๔๗ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ถ้านายจ้างเคยนำส่งเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบในเดือนที่นายจ้างได้นำส่งแล้ว เดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(๒) ถ้านายจ้างซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่ยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ แล้ว แต่ไม่เคยนำส่งเงินสมทบ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ โดยแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างน้อยกว่าจำนวนลูกจ้างที่มีอยู่จริง ให้ประเมินเงินสมทบจากแบบรายการที่นายจ้างเคยยื่นไว้ หรือจากจำนวนลูกจ้างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ แล้วแต่กรณี โดยถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราที่ได้เคยมีการยื่นแบบรายการไว้ แต่ถ้าไม่เคยมีการยื่นแบบรายการหรือยื่นแบบรายการไม่ครบถ้วน ให้ถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในท้องถิ่นนั้น คุณด้วยสามสิบ ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมินเงินสมทบตามวรรคหนึ่งว่า จำนวนเงินสมทบที่แท้จริงที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องนำส่งมีจำนวนมากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ตาม (๑) หรือ (๒) ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้นายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หรือยื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอให้คืนเงินสมทบ ถ้านายจ้างไม่มารับเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุนการนำส่งค่าเดือน การแจ้งจำนวนเงินสมทบที่ประเมินได้ และการแจ้งผลการพิสูจน์ ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายรายให้นายจ้างทุกรายมีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗

มาตรา ๔๙ นายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบในส่วนของตนหรือในส่วนของผู้ประกันตน หรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๔๗ ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างยังมีได้นำส่ง หรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

ในกรณีที่นายจ้างมีได้หักค่าจ้างของผู้ประกันตน เพื่อส่งเป็นเงินสมทบหรือหักไว้แล้ว แต่ยังไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ให้นายจ้างรับผิดชอบใช้เงินที่ต้องส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนเต็มจำนวน และต้องจ่ายเงินเพิ่มในเงินจำนวนนี้ตามวรรคหนึ่งนับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ และในกรณีเช่นว่านี้สิทธิที่ผู้ประกันตนพึงได้รับคงมีเสมือนหนึ่งว่าผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบแล้ว

มาตรา ๕๐ เลขานุการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด आयัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๔๙ ทั้งนี้ เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้ได้รับเงินที่ค้างชำระ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การมีคำสั่งให้ยึด आयัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบและหรือเงินเพิ่มที่ค้างมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้นและนายจ้างไม่ชำระภายในกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าวให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด आयัด และขายทอดตลาด และชำระเงินสมทบและเงินเพิ่มที่ค้างชำระ ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่นายจ้างโดยเร็ว ถ้านายจ้างมิได้เรียกเอาเงินที่เหลือคืนภายในห้าปีให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๕๑ หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม ให้สำนักงานมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในมูลค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้รับเหมาช่วง ให้ผู้รับเหมาช่วงถัดขึ้นไป หากมีตลอดสายจนถึงผู้รับเหมาขั้นต้นร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในเงินสมทบซึ่งนายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้รับเหมาช่วงตามมาตรา ๕๒ ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด

ลักษณะ ๓

ประโยชน์ทดแทน

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕๔ ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา ๗๓ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุน ดังต่อไปนี้

- (๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
- (๒) ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
- (๓) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
- (๔) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย
- (๕) ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร

๑๔ มาตรา ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

(๖) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

(๗) ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ยกเว้นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่นายจ้างได้จัดสวัสดิการเกี่ยวกับกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือกรณีทุพพลภาพ หรือกรณีตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน หรือกรณีคลอดบุตร หรือกรณีสงเคราะห์บุตร หรือกรณีชราภาพ หรือกรณีว่างงาน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แก่ลูกจ้าง ซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ที่เข้าทำงานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าสวัสดิการนั้นมีกรณีใดที่จ่ายในอัตราสูงกว่าประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายจ้างนั้นนำระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน สัญญาจ้างแรงงานหรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ซึ่งกำหนดสวัสดิการที่นำนั้นมาแสดงต่อคณะกรรมการเพื่อขอลดส่วนอัตราเงินสมทบในประเภทประโยชน์ทดแทนที่นายจ้างได้จัดสวัสดิการให้แล้วจากอัตราเงินสมทบที่ผู้ประกันตนและนายจ้างนั้นต้องจ่ายเข้ากองทุนตามมาตรา ๕๖ และให้นายจ้างใช้อัตราเงินสมทบในส่วนที่เหลือภายหลังคิดส่วนลดดังกล่าวแล้วมาคำนวณเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนและเงินสมทบในส่วนของนายจ้างที่ยังมีหน้าที่ต้องส่งเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในส่วนอื่นต่อไป

การขอลดส่วนอัตราเงินสมทบและการพิจารณาหักส่วนลดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๖^{๑๔} ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๔ และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มิสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งที่เป็นตัวเงิน ถ้าผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิไม่มารับภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๕๗^{๑๕} การคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ให้คำนวณโดยนำค่าจ้างสามเดือนแรกของค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างนำส่งสำนักงานแล้วยอนหลังเก้าเดือน หารด้วยเก้าสิบ แต่ถ้าผู้ประกันตนมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่าให้นำค่าจ้างของสามเดือนอื่นในระยะเวลาเก้าเดือนนั้นมาคำนวณแล้วจะมีจำนวนสูงกว่า ก็ให้นำค่าจ้างสามเดือนนั้น หารด้วยเก้าสิบ หรือในกรณีที่ผู้ประกันตนยังส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน ให้นำค่าจ้างสามเดือนสุดท้าย ที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างได้นำส่งสำนักงานแล้วหารด้วยเก้าสิบเป็นเกณฑ์คำนวณ

สำหรับการคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ นั้น ให้คำนวณโดยเฉลี่ยจากจำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง

^{๑๔} มาตรา ๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๑๕} มาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๘ การรับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่เป็นบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนจะต้องรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามมาตรา ๕๘

รายละเอียดและเงื่อนไขเกี่ยวกับบริการทางการแพทย์ที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนจะได้รับ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๙ ให้เลขาธิการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตท้องที่และชื่อสถานพยาบาลที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตน มีสิทธิไปรับบริการทางการแพทย์ได้

ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์ ถ้าทำวงานหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตท้องที่ใดให้ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่นั้น เว้นแต่ในกรณีที่ในเขตท้องที่นั้นไม่มีสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนมีเหตุผลสมควรที่ไม่สามารถไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลดังกล่าวได้ ก็ให้ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่อื่นได้

ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตน ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสอง ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ที่ต้องจ่ายให้แก่สถานพยาบาลอื่นนั้นตามจำนวนที่สำนักงานกำหนด โดยคำนึงถึงสภาพของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย การคลอดบุตร สภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละเขตท้องที่ และลักษณะของการบริการทางการแพทย์ที่ได้รับ ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลแล้วละเลยหรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่งของแพทย์โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายจะสั่งลดประโยชน์ทดแทนก็ได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการแพทย์

มาตรา ๖๑^{๒๑} ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง มาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๓ ทวิ ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนเมื่อปรากฏว่า การประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือการทุพพลภาพ หรือการตายนั้น เกิดขึ้นเพราะเหตุที่บุคคลดังกล่าวจงใจก่อให้เกิดขึ้นหรือยินยอมให้ผู้อื่นก่อให้เกิดขึ้น

มาตรา ๖๑ ทวิ^{๒๒} ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๗๑ หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามมาตรา ๖๗ ในเวลาเดียวกันให้มีสิทธิขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรในประเภทใดประเภทหนึ่งได้เพียงประเภทเดียว โดยให้แสดงความจำนงตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

^{๒๑} มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๒๒} มาตรา ๖๑ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๒

ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๒^๓ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน

มาตรา ๖๓ ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ได้แก่

- (๑) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค
- (๒) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (๓) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (๔) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (๕) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
- (๖) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ผู้ประกันตนที่ต้องหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ที่ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๔ ด้วย

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ผู้ประกันตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ สำหรับการที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ครั้งหนึ่งไม่เกินเก้าสิบวัน และในระยะเวลาหนึ่งปีปฏิทินต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่การเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันแต่ไม่เกินสามร้อยหกสิบห้าวัน

ระยะเวลาได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ให้เริ่มนับแต่วันแรกที่ต้องหยุดงานตามคำสั่งของแพทย์จนถึงวันสุดท้ายที่แพทย์กำหนดให้หยุดงาน หรือจนถึงวันสุดท้ายที่หยุดงาน ในกรณีที่ผู้ประกันตนกลับเข้าทำงานก่อนครบกำหนดเวลาตามคำสั่งของแพทย์แต่ไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับค่าจ้างจากนายจ้าง ในระหว่างหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หรือมีสิทธิตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน สัญญาจ้างแรงงาน หรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง แล้วแต่กรณี ผู้ประกันตนไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามวรรคหนึ่งจนกว่าสิทธิได้รับเงินค่าจ้างนั้นได้สิ้นสุดลงจึงจะมีสิทธิได้รับเงินทดแทนดังกล่าวเท่าระยะเวลาที่คงเหลือ และถ้าเงินค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างในกรณีใดน้อยกว่าเงินทดแทนการขาดรายได้จากกองทุน ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากกองทุนในส่วนที่ขาดด้วย

^๓ มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร

มาตรา ๖๕

มาตรา ๖๕^{๒๔} ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสำหรับตนเองหรือภริยา หรือสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดถ้าผู้ประกันตนไม่มีภริยา ทั้งนี้ ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดเดือน

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนแต่ละคนมีสิทธิได้รับสำหรับการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง

มาตรา ๖๖ ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ได้แก่

- (๑) ค่าตรวจและรับฝากครรภ์
 - (๒) ค่าบำบัดทางการแพทย์
 - (๓) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
 - (๔) ค่าทำคลอด
 - (๕) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
 - (๖) ค่าบริบาลและค่ารักษาพยาบาลทารกแรกเกิด
 - (๗) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
 - (๘) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น
- ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ผู้ประกันตนซึ่งต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรให้ได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๗ ด้วย^{๒๕}

มาตรา ๖๗^{๒๖} ในกรณีที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง เป็นการเหมาจ่ายในอัตราครั้งละร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ เป็นเวลาเก้าสิบวัน

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไม่สามารถรับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๖๖ ได้ เนื่องจากผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไม่ได้คลอดบุตรในสถานพยาบาลตามมาตรา ๕๙ ให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนการคลอดบุตรตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

หมวด ๔

^{๒๔} มาตรา ๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๒๕} มาตรา ๖๖ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๒๖} มาตรา ๖๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๙^{๒๗} ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพอันมิใช่
เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนทุพพลภาพ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงิน
สมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๐ ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ได้แก่

(๑) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ค่าบำบัดทางการแพทย์

(๓) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ทุพพลภาพ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจและอาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๗) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบ

ของคณะกรรมการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๑^{๒๘} ในกรณีที่ผู้ประกันตนทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงานให้มีสิทธิ
ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ ตลอดชีวิต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่คณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพของ
ผู้ประกันตนได้รับการฟื้นฟูตามมาตรา ๗๐ (๖) จนมีสภาพดีขึ้นแล้ว ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการ
มอบหมายพิจารณาสั่งลดเงินทดแทนการขาดรายได้ เนื่องจากการทุพพลภาพได้ตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีที่ได้มีการลดเงินทดแทนการขาดรายได้ตามวรรคหนึ่งไปแล้ว ต่อมาใน
ภายหลังปรากฏว่าเหตุทุพพลภาพนั้นมีสภาพเสื่อมลง ถ้าคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการ
ทุพพลภาพนั้นเสื่อมลงไปจากที่เคยวินิจฉัยไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการพิจารณาเพิ่มเงินทดแทน
การขาดรายได้ใน^{๒๙}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๕

ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๗} มาตรา ๖๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๒๘} มาตรา ๗๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๙} มาตรา ๗๒ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๓^{๓๐} ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยมิใช่ประสบอันตราย หรือ เจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ถ้าภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย ดังนี้

(๑) เงินค่าทำศพตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่า ของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ให้จ่ายให้แก่บุคคล ตามลำดับ ดังนี้

(ก) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการ ศพผู้ประกันตน

(ข) สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็น ผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ค) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๒) เงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่ง ผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์นั้น แต่ถ้าผู้ประกันตนมิได้มีหนังสือระบุ ไว้ก็ให้นำมาเฉลี่ยจ่ายให้แก่สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน ดังนี้

(ก) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สามสิบหก เดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบปี ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่ คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ คูณด้วยสาม

(ข) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ คูณด้วยสิบ

มาตรา ๗๓ ทวิ^{๓๑} ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามมาตรา ๗๑ ถึงแก่ความตาย ให้นำความในมาตรา ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้นำเงินทดแทนการขาดรายได้ที่ผู้ประกันตน ได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตายมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพนั้นอยู่ในข่ายที่จะได้รับเงินค่าทำศพและเงิน สงเคราะห์ กรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายในฐานะที่เป็นผู้ประกันตน และในฐานะที่เป็น ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามวรรคหนึ่ง ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพและเงิน สงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายตามมาตรา ๗๓ เพียงทางเดียว

หมวด ๖

ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร

มาตรา ๗๔^{๓๒} ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสามสิบหกเดือนก่อนเดือนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนผู้ประกันตนได้ จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน

^{๓๐} มาตรา ๗๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๓๑} มาตรา ๗๓ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๕ ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ค่าสงเคราะห์ความเป็นอยู่ของบุตร

(๒) ค่าเล่าเรียนบุตร สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) ค่ารักษาพยาบาลบุตร

(๔) ค่าสงเคราะห์อื่นที่จำเป็น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๕ ทวิ^{๓๓} ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรตามมาตรา ๗๔ หากผู้ประกันตนนั้นเป็นผู้ทุพพลภาพซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพหรือถึงแก่ความตาย ให้ผู้ประกันตนซึ่งเป็นผู้ทุพพลภาพนั้นหรือบุคคลตามมาตรา ๗๕ จัตวา มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรด้วย

มาตรา ๗๕ ตริ^{๓๔} ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรสำหรับบุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีอายุตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ต้องไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์จำนวนคราวละไม่เกินสองคน บุตรชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีที่บิดาและมารดาเป็นผู้ประกันตน ให้บิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรเพียงฝ่ายเดียว เว้นแต่เมื่อมีการจดทะเบียนหย่าหรือแยกกันอยู่ และบุตรอยู่ในความอุปการะของผู้ประกันตนฝ่ายใดให้ผู้ประกันตนฝ่ายนั้นเป็นผู้มีสิทธิได้รับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายเงินสงเคราะห์บุตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๕ จัตวา^{๓๕} ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) สามีหรือภริยาของผู้ประกันตน หรือบุคคลซึ่งอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด และเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตร

(๒) ผู้อุปการะบุตรของผู้ประกันตน ในกรณีบุคคลตาม (๑) มิได้เป็นผู้อุปการะบุตรหรือถูกถอนอำนาจปกครอง หรือถึงแก่ความตาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๗

ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

มาตรา ๗๖ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๓๒} มาตรา ๗๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๓๓} มาตรา ๗๕ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๓๔} มาตรา ๗๕ ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๓๕} มาตรา ๗๕ จัตวา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๖^{๓๖} ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบเดือน ไม่ว่าจะระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนจะติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๗๗^{๓๗} ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ ได้แก่

- (๑) เงินเลี้ยงชีพรายเดือน เรียกว่า เงินบำนาญชราภาพ หรือ
- (๒) เงินบำเหน็จที่จ่ายให้ครั้งเดียว เรียกว่า เงินบำเหน็จชราภาพ

หลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๗ ทวิ^{๓๘} ในกรณีที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนให้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่อายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่อมีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์และความเป็นผู้ประกันตนยังไม่สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๑ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบไม่ครบหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนและความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๑ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ

มาตรา ๗๗ ตริ^{๓๙} ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับเงินบำนาญชราภาพได้กลับเข้าเป็นผู้ประกันตนให้งดการจ่ายเงินบำนาญชราภาพของบุคคลดังกล่าวจนกว่าความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๑ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงด้วยเหตุอื่นนอกจากถึงแก่ความตายให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ

ในกรณีที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงเนื่องจากผู้ประกันตนถึงแก่ความตายให้ทายาทผู้มีสิทธิของผู้นั้นตามมาตรา ๗๗ จัตวา มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ

มาตรา ๗๗ จัตวา^{๔๐} ในกรณีผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามมาตรา ๗๗ ทวิ ถึงแก่ความตายก่อนที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนหรือผู้รับเงินบำนาญชราภาพถึงแก่ความตายภายในหกสิบเดือนนับแต่เดือนที่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพให้ทายาทของผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ

ทายาทผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ได้แก่

^{๓๖} มาตรา ๗๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๓๗} มาตรา ๗๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๓๘} มาตรา ๗๗ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๓๙} มาตรา ๗๗ ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๔๐} มาตรา ๗๗ จัตวา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) บุตรชอบด้วยกฎหมาย ยกเว้นบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ประกันตนที่ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน และ

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในอนุมาตราใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อนให้แบ่งเงินตามมาตรา ๗๗ (๒) ในระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับ

มาตรา ๗๗ เบญจ^๑ ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้

ตามมาตรา ๗๑ และเงินบำนาญชราภาพในเวลาเดียวกัน ให้ผู้ประกันตนได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา ๗๑ และเงินบำเหน็จชราภาพแทน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนได้รับเงินบำนาญชราภาพไปแล้ว และต่อมาเป็นผู้ทุพพลภาพภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ให้การจ่ายเงินบำนาญชราภาพและให้จ่ายเงินบำเหน็จชราภาพแทน ทั้งนี้ ให้หักเงินบำนาญชราภาพที่ได้รับไปแล้วก่อนการเป็นผู้ทุพพลภาพออกจากเงินบำเหน็จชราภาพที่ผู้นั้นมีสิทธิได้รับแล้วนำเงินที่หักนั้นส่งเข้ากองทุน

หมวด ๘

ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน

มาตรา ๗๘ ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน

ต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนและต้องอยู่ภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนการว่างงานและจะต้องเป็นผู้ที่อยู่ในเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความสามารถในการทำงาน พร้อมทั้งจะทำงานที่เหมาะสมตามที่จัดทำให้หรือต้องไม่ปฏิเสธการฝึกงานและได้ขึ้นทะเบียนไว้ที่สำนักจัดหางานของรัฐ โดยต้องไปรายงานตัวไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

(๒) การที่ผู้ประกันตนว่างงานต้องมีใช้ถูกเลิกจ้างเนื่องจากเหตุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้างหรือจงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหายหรือฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการทำงาน หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายในกรณีร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาเจ็ดวันทำงานติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) ต้องมิใช่ผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามมาตรา ๗ ในลักษณะนี้

มาตรา ๗๙ ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนการว่างงานตั้งแต่วันที่แปดนับแต่วันว่างงานจากการทำงานกับนายจ้างรายสุดท้าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ลักษณะ ๔

^๑ มาตรา ๗๗ เบญจ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

พนักงานเจ้าหน้าที่และการตรวจตราและควบคุม

มาตรา ๘๐ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการหรือสำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบทรัพย์สินหรือเอกสาร หลักฐานอื่น ถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสาร ที่เกี่ยวกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ทะเบียนลูกจ้าง การจ่ายเงินสมทบ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือนำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบ หรือกระทำการอย่างอื่นตามสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง ในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีข้อสงสัยโดยมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน โดยให้กระทำในระหว่างเวลาทำการหรือในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เว้นแต่การค้นในระหว่างเวลาดังกล่าว ยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้

(๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของนายจ้างตามคำสั่งของเลขาธิการ ตามมาตรา ๕๐ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะนำข้าราชการหรือลูกจ้างในสำนักงานไปช่วยปฏิบัติงานด้วยก็ได้

มาตรา ๘๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๐ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับอำนาจความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๘๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๘๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๔ เพื่อประโยชน์ในการตรวจตราและควบคุมงานอันเกี่ยวกับการประกันสังคม ให้นายจ้างจัดให้มีทะเบียนผู้ประกันตนและให้เก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ทำงานของนายจ้างพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจได้

ทะเบียนผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๔ ทวิ^๒ กำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๗ ทวิ และมาตรา ๕๖ ถ้าผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นมิได้อยู่ในประเทศหรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นได้ และได้ยื่นคำร้องก่อนสิ้นกำหนดเวลานั้นเพื่อขอขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาโดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็น เมื่อเลขาธิการเห็นเป็นการสมควรจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินไปกว่าหนึ่งเท่าของระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ

การขยายเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๗ ไม่เป็นเหตุให้ลดหรืองดเงินเพิ่ม

ลักษณะ ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๘๕ นายจ้าง ผู้ประกันตน หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจในคำสั่งของเลขาธิการหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา ๕๐ ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว^๓

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘๖ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์คณะหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่น ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์ ผู้ทรงคุณวุฒิทางระบบงานประกันสังคม ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแรงงาน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสามคน และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสามคน และให้ผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งทั้งคณะมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบสามคน

มาตรา ๘๗ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ยื่นตามมาตรา ๘๕

เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยนั้นเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์นั้น ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่พอใจ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย แต่ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๘๘ การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อเลขาธิการ

^๒ มาตรา ๘๔ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^๓ มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ขอให้ทุกเลขาธิการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไว้ก่อนถ้าเลขาธิการเห็นสมควรจะสั่งให้ทุกเลขาธิการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวไว้เพื่อรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ก็ได้

มาตรา ๘๘ คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่มอบหมายได้ เมื่อคณะอนุกรรมการปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายแล้ว ให้เสนอความเห็นหรือรายงานต่อคณะกรรมการอุทธรณ์

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำความในมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๙ ให้กรรมการอุทธรณ์อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๙๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการอุทธรณ์โดยอนุโลม

ลักษณะ ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๙๒ ผู้ใดไม่ให้อภัยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลที่เป็นตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ คณะกรรมการอุทธรณ์ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๓ ผู้ใดโดยเจตนาไม่กรอกรายการในแบบสำรวจ กรอกรายการในแบบสำรวจไม่ครบถ้วน หรือไม่ส่งแบบสำรวจคืนภายในเวลาที่กำหนด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๙๔ ผู้ใดกรอกรายการหรือตัวเลขในแบบสำรวจโดยรู้ว่าเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๖ นายจ้างผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๔ หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รายการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ^{๔๔}

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๔๗^{๔๕} นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือแจ้งเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการตามมาตรา ๔๔ โดยเจตนากรอกข้อความเท็จในแบบรายการ หรือแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเป็นเท็จในหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

มาตรา ๑๐๑ ในกรณีที่มีนิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดและถูกลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้แทนของนิติบุคคล กรรมการทุกคน และผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับนิติบุคคลนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้น หรือได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๑๐๒ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน เว้นแต่โทษตามมาตรา ๔๕ ให้มีอำนาจเปรียบเทียบดังนี้

- (๑) เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร
- (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษอยู่ในเกณฑ์ที่จะทำการเปรียบเทียบได้และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ

^{๔๔} มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๔๕} มาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๓ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไป นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไป

พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคนในท้องที่ใดและเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา^{๕๖}

มาตรา ๑๐๔ ให้ดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ในกรณีทุพพลภาพ และในกรณีตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน และในกรณีคลอดบุตร นับแต่วันที่บทบัญญัติหมวด ๒ ของลักษณะ ๒ ใช้บังคับ

การจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร และกรณีชราภาพ จะเริ่มดำเนินการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑^{๕๗}

สำหรับการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานจะเริ่มดำเนินการเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

^{๕๖} มาตรา ๑๐๓ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๕๗} มาตรา ๑๐๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัติ

อัตราเงินสมทบ

ผู้ออกเงินสมทบ	อัตราเงินสมทบเป็นร้อยละ ของค่าจ้างของผู้ประกันตน
๑. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตาย หรือคลอดบุตร (๑) รัฐบาล (๒) นายจ้าง (๓) ผู้ประกันตน	๑.๕ ๑.๕ ๑.๕
๒. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ (๑) รัฐบาล (๒) นายจ้าง (๓) ผู้ประกันตน	๓ ๓ ๓
๓. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีว่างงาน (๑) รัฐบาล (๒) นายจ้าง (๓) ผู้ประกันตน	๕ ๕ ๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาเป็นเวลานานแล้ว แต่ในขณะนั้นสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมยังไม่อำนวยให้นำกฎหมายนั้นมาใช้บังคับ ปัจจุบันการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจและสังคมได้ก้าวหน้าไปมาก สมควรสร้างหลักประกันให้แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่น โดยจัดตั้งกองทุนประกันสังคมขึ้น เพื่อให้การสงเคราะห์แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่นซึ่งประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งกรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และสำหรับกรณีว่างงานซึ่งให้หลักประกันเฉพาะลูกจ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗^{๔๘}

มาตรา ๓๘ ผู้ใดมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนในฐานะผู้ประกันตนก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่เพียงใด ก็ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนนั้นต่อไปจนครบตามสิทธิ

มาตรา ๓๙ ลูกจ้างชั่วคราวของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่นที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้ส่งเงินสมทบมาแล้วเท่าใด ให้ลูกจ้างชั่วคราวนั้น มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ของลักษณะ ๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ให้นำความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับลูกจ้างชั่วคราวที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาการส่งเงินสมทบตามพระราชบัญญัตินี้เงินสมทบของแต่ละเดือนไม่ว่าจะมีจำนวนกี่วันและไม่ว่าจะได้หักไว้และได้นำส่งเดือนละกี่ครั้งก็ตาม ถ้าได้ส่งหรือได้ถือว่าส่งเข้ากองทุนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่ามิมีระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน

มาตรา ๔๑ บรรดาเงินที่นายจ้างหรือผู้ประกันตนมีสิทธิเรียกคืนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าไม่มีผู้ใดมายื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๔๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีข้อขัดข้องและมีปัญหาในทางปฏิบัติเกิดขึ้นหลายประการ ทำให้ผู้ประกันตนไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย นอกจากนั้นวิธีปฏิบัติบางเรื่องในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน เกิดภาระแก่นายจ้าง และไม่เอื้ออำนวยประโยชน์และการให้บริการแก่นายจ้างและผู้ประกันตน สมควรแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒^{๔๔}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๓๘ วรรคสอง บัญญัติให้ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ และกรณีตายต่อไปอีกหกเดือน นับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง และมาตรา ๔๑ วรรคสาม ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๘ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนโดยสมัครใจที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนโดยอนุโลม ซึ่งบทบัญญัตินี้ดังกล่าวยังมีเจตนารมณ์ในการช่วยเหลือผู้ประกันตนมิให้ได้รับความเดือดร้อนชั่วระยะเวลาที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างหรือสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน แล้วแต่กรณี สมควรกำหนดให้ขยายระยะเวลาการมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลังลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ประกอบกับบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของผู้ประกันตนในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงานยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ประกันตนและการออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ยังไม่สอดคล้องกับความสามารถในการออกเงินสมทบและสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕^{๔๕}

มาตรา ๗๐ ในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วน

^{๔๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๒๒ ก/หน้า ๑/๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒

^{๔๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖/๘ ตุลาคม ๒๕๔๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่อบุคคลให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

*พระราชบัญญัติการกลับเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๕^{๕๑}

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสาขา แล้วแต่กรณี

“เลขากิจการ” หมายความว่า เลขากิจการสำนักงานประกันสังคม

มาตรา ๔ ผู้ประกันตนซึ่งความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงตามมาตรา ๔๑ (๔) หรือ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากมีความประสงค์จะกลับเป็นผู้ประกันตนให้ยื่นคำขอต่อสำนักงานตามแบบที่เลขากิจการกำหนดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ เมื่อสำนักงานได้รับคำขอตามมาตรา ๔ ให้ดำเนินการตรวจสอบคำขอ และในกรณีที่เห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีสติกลับเป็นผู้ประกันตนให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวัน

ในกรณีที่เห็นว่าผู้ยื่นคำขอไม่มีสิทธิกลับเป็นผู้ประกันตน ให้สำนักงานเสนอรายงานพร้อมเหตุผลต่อเลขากิจการเพื่อพิจารณาและมีคำสั่ง และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันคำสั่งเลขากิจการนั้นให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖ การกลับเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ให้เริ่มตั้งแต่เดือนที่ยื่นคำขอและให้ผู้ประกันตนมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

^{๕๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนที่ ๓๔ ก/หน้า ๗๑/๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕

พระราชบัญญัติ
กองทุนการออมแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
เป็นปีที่ ๖๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติแห่งหมวด ๓ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“กองทุน” หมายความว่า กองทุนการออมแห่งชาติ
“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ
“เงินสะสม” หมายความว่า เงินที่สมาชิกสะสมเข้ากองทุนตามพระราชบัญญัตินี้
“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินที่รัฐบาลจ่ายสมทบเงินสะสมเข้ากองทุนตามพระราชบัญญัตินี้
“บำนาญ” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่สมาชิกเป็นรายเดือนเมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนที่ ๓๔ ก/หน้า ๔๗/๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“เงินดำรงชีพ” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่สมาชิกเป็นรายเดือนแทนเงินบำนาญ
 “ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะ
 หรือของร่างกาย หรือการสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจ จนไม่สามารถทำงานได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์
 ที่คณะกรรมการการแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมกำหนด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกองทุนการออมแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
 พระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้กับให้
 มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศ และแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตาม
 พระราชบัญญัตินี้กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งกองทุนและลักษณะของกิจการกองทุน

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนการออมแห่งชาติ” เรียก
 โดยย่อว่า “กอช.”

ให้กองทุนเป็นหน่วยงานของรัฐและมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือ
 รัฐวิสาหกิจ

กองทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิกและเพื่อเป็น
 หลักประกันการจ่ายบำนาญและให้ประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกเมื่อสิ้นสมาชิกภาพ

รายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๖ กิจการของกองทุนไม่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
 แรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และกฎหมาย
 ว่าด้วยประกันสังคม

มาตรา ๗ กองทุนประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินสะสม

(๒) เงินสมทบ

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๔) เงินที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๕) รายได้อื่น

(๖) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘ ให้กองทุนมีสำนักงานใหญ่ ณ สถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชอาณาจักรนุเบกษาและจะจัดตั้งสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดตามความจำเป็นก็ได้

มาตรา ๙ ให้กองทุนมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ตาม มาตรา ๕ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- (๓) ลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน
- (๔) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดให้สำเร็จตาม วัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๑๐ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน ให้จ่ายจากเงินของกองทุนใน บัญชีเงินกองกลางตามมาตรา ๔๖ (๓) ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

การควบคุมและการบริหาร

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ กอช.” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวง มหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจ การคลัง ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ ตลาดหลักทรัพย์ สมาชิกที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๑๒ จำนวนหกคน ผู้รับบำนาญที่ได้รับเลือกตาม มาตรา ๑๒ จำนวนหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้าน กฎหมาย ด้านบัญชี ด้านการเงินและการลงทุน และด้านสวัสดิการชุมชนด้านละหนึ่งคน เป็น กรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๒ การเลือกกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกและกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงการกระจายตัวในทุกภูมิภาค และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง ทั้งนี้ จะให้มีการขึ้นบัญชีไว้สำหรับผู้ได้รับคะแนนดีไป จากผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกหรือกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญเพื่อประโยชน์ตาม มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๓ ให้ประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการซึ่งเป็นสมาชิก และกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญประชุมร่วมกัน เพื่อเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๑๔ กรรมการซึ่งเป็นสมาชิก กรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะมีการรอกการลงโทษหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษา หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวไม่น้อยกว่าสามปี
- (๕) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของกองทุน
- (๖) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาเกี่ยวกับกองทุน หรือในกิจการที่กระทำให้แก่กองทุนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นกรรมการในบริษัทที่กองทุนเป็นผู้ถือหุ้น
- (๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจหรือจากหน่วยงานเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๑๕ ให้กรรมการซึ่งเป็นสมาชิก กรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับเลือกอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ในกรณีที่กรรมการซึ่งเป็นสมาชิก กรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการขึ้นใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการเลือกกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการที่ได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ กรรมการซึ่งเป็นสมาชิกกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นจากสมาชิกภาพ กรณีกรรมการซึ่งเป็นสมาชิก
- (๔) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ กรณีกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
- (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔
- (๖) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของจำนวนกรรมการ

ทั้งหมด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่กรรมการซึ่งเป็นสมาชิกหรือกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญผู้ใดพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ซึ่งได้คะแนนถัดไปซึ่งขึ้นบัญชีไว้ในการเลือกกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกหรือกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญเป็นกรรมการแทน ในกรณีที่ไม่มีผู้ขึ้นบัญชีไว้ให้ดำเนินการเลือกกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกหรือกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญขึ้นใหม่ตามมาตรา ๑๖

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ตามมาตรา ๑๓ แทนตำแหน่งที่ว่าง

ให้กรรมการผู้ได้รับการเลือกให้ดำรงตำแหน่งแทนตามวรรคหนึ่งและวรรคสองอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่เลือกกรรมการขึ้นดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

มาตรา ๑๘ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การออกเสียงลงมติแต่งตั้งหรือเลิกจ้างเลขาธิการต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่อยู่ในตำแหน่ง

มาตรา ๑๙ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณาให้แจ้งการมีส่วนได้เสียนั้นและห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณาในเรื่องนั้น

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย และออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งในการบริหารกิจการของกองทุน

(๒) กำหนดนโยบายการลงทุนของกองทุนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๓) กำกับดูแลการบริหารกิจการของกองทุน

(๔) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของเลขาธิการและรองเลขาธิการด้านการลงทุนและการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนเลขาธิการและรองเลขาธิการด้านการลงทุน

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับ เก็บรักษา และจ่ายเงินของกองทุน

(๖) พิจารณามอบหมายให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นจัดการเงินของกองทุน

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๘) ออกระเบียบ คำสั่ง และข้อบังคับเกี่ยวกับการพนักงาน ระบบพนักงานสัมพันธ์ การบรรจุแต่งตั้ง ถอดถอน และวินัยพนักงานและลูกจ้างของกองทุน การกำหนดเงินเดือนและเงินอื่น ๆ รวมตลอดถึงการสงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ

(๙) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการปรับปรุงอัตราเงินสะสมและเงินสมทบ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๐) ปฏิบัติงานอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ ให้มีคณะกรรมการการลงทุน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เลขาธิการ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ระบบไร้ดอกเบี้ยด้านการเงินและการลงทุน หรือด้านกฎหมาย เป็นอนุกรรมการ และรองเลขาธิการด้านการลงทุน เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการการลงทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการลงทุนต่อคณะกรรมการ
- (๒) ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลที่จะมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุน
- (๓) ติดตามดูแลการดำเนินงานของสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุน
- (๔) รายงานผลการดำเนินการด้านการลงทุนและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ
- (๕) ปฏิบัติการในเรื่องอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๓ ให้นำมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายของกองทุน

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งเลขาธิการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีและให้คณะกรรมการแต่งตั้งรองเลขาธิการด้านการลงทุน

การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการกำหนดเงื่อนไขในการทดลองปฏิบัติงานหรือการทำงานในหน้าที่เลขาธิการและรองเลขาธิการด้านการลงทุน ให้เป็นไปตามสัญญาจ้างที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้มีอายุการจ้างคราวละไม่เกินสี่ปี และเมื่อครบกำหนดอายุสัญญาจ้างแล้วคณะกรรมการจะต่ออายุสัญญาจ้างอีกก็ได้แต่ต้องไม่เกินสี่ปี

การทำสัญญาจ้าง ให้ประธานกรรมการเป็นผู้มีอำนาจทำสัญญาในนามกองทุน ให้เลขาธิการและรองเลขาธิการด้านการลงทุนได้รับเงินค่าจ้าง ค่าตอบแทนและเงินอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๖ เลขธิการและรองเลขธิการด้านการลงทุนต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (๓) สามารถปฏิบัติงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา
- (๔) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๔) (๖) และ (๗)

มาตรา ๒๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามอายุการจ้าง เลขธิการและรองเลขธิการด้านการลงทุนพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๖
- (๔) คณะกรรมการมีมติให้เลิกจ้างโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีสำหรับกรณีเลขธิการและคณะกรรมการมีมติให้เลิกจ้างสำหรับกรณีรองเลขธิการด้านการลงทุน

มาตรา ๒๘ ให้เลขธิการเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของกองทุนและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน และตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด

เลขธิการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของกองทุน

มาตรา ๒๙ ในกิจการของกองทุนที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอกให้เลขธิการเป็นผู้แทนของกองทุน

การปฏิบัติงานของเลขธิการและการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนเลขธิการให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่กระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับตามวรรคสอง ย่อมไม่ผูกพันกองทุน เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

หมวด ๓

สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิก

มาตรา ๓๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๙ ให้บุคคลสัญชาติไทยซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ และไม่เป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม ซึ่งส่งเงินเพื่อได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพกองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือเป็นสมาชิกกองทุนหรืออยู่ในระบบบำนาญอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวงมีสิทธิเป็นสมาชิกของกองทุน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๑ บุคคลตามมาตรา ๓๐ อาจสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนได้โดยแสดงความจำนงพร้อมกับการจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเดือนละห้าสิบบาท แต่ไม่เกินจำนวนที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

การสมัครเป็นสมาชิกและการจ่ายเงินสะสม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้รัฐบาลจ่ายเงินสมทบตามระดับอายุของผู้เป็นสมาชิกและเป็นอัตราส่วนกับจำนวนเงินสะสมตามบัญชีเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้

เงินสมทบตามวรรคหนึ่งเมื่อรวมกันแล้วในปีหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบสูงสุดที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ซึ่งต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบสูงสุดตามบัญชีเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีการพิจารณาทบทวนกฎกระทรวงตามมาตรานี้ทุกห้าปี

ในกรณีที่สมาชิกไม่จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน ให้สมาชิกรายนั้นยังคงการเป็นสมาชิกต่อไปแต่รัฐบาลไม่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสำหรับสมาชิกรายนั้น

การจ่ายเงินสมทบ ให้จ่ายภายในสิ้นเดือนถัดจากเดือนที่สมาชิกจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน

มาตรา ๓๓ สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเมื่อ

(๑) อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๒) ตาย

(๓) ลาออกจากกองทุน

มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๕ ในกรณีที่สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ให้สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำนาญจากกองทุนจนตลอดชีวิต

บำนาญตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณจากเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบที่โอนไปเข้าบัญชีเงินบำนาญตามมาตรา ๔๗ พร้อมกับประมาณการเงินผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในภายหลังจากเงินในบัญชีเงินบำนาญนั้น โดยให้เพียงพอกับการจ่ายบำนาญให้แก่สมาชิกได้จนถึงอายุครบแปดสิบปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ในกรณีเงินบำนาญที่คำนวณได้ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง มีจำนวนน้อยกว่าจำนวนเงินบำนาญขั้นต่ำที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ให้งดจ่ายเงินบำนาญแต่ให้จ่ายเป็นเงินดำรงชีพจากเงินในบัญชีเงินบำนาญของสมาชิกเท่ากับจำนวนเงินบำนาญขั้นตํานั้นจนกว่าเงินในบัญชีเงินบำนาญจะหมด

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะถึงแก่ความตายก่อนอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ให้จ่ายเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบของผู้นั้นทั้งหมดจากกองทุนให้แก่บุคคลซึ่งสมาชิกผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อกองทุนตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้แต่มีได้แสดงเจตนาไว้ให้จ่ายแก่ทายาท ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) บุตรที่ได้รับสองส่วน แต่ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในอนุมาตราใด หรือทายาทนั้นได้ถึงแก่ความตายไปก่อนให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับ

ในกรณีที่ไม่มีบุคคลซึ่งสมาชิกผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้และไม่มีทายาทตามวรรคหนึ่งหรือบุคคลนั้นได้ถึงแก่ความตายไปก่อน ให้เงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่สมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงความเห็นว่าทุพพลภาพ สมาชิกจะขอรับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมทั้งหมดหรือบางส่วนจากกองทุนก็ได้

การขอรับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมเพราะเหตุทุพพลภาพตามวรรคหนึ่ง ให้ขอรับได้เพียงครั้งเดียว

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะลาออกจากกองทุน ให้สมาชิกมีสิทธิได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมจากกองทุน ส่วนเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๓๙ เมื่อสมาชิกรายใดเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมซึ่งส่งเงินเพื่อได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพกองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือเป็นสมาชิกกองทุนหรืออยู่ในระบบบำนาญอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวงตามมาตรา ๓๐ ก่อนสิ้นสมาชิกภาพ ให้สมาชิกรายนั้นคงการเป็นสมาชิกต่อไปได้และสมาชิกจะจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนก็ได้ แต่รัฐบาลไม่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน

เมื่อสมาชิกสิ้นสมาชิกภาพ ให้กองทุนจ่ายเงินสะสมที่สมาชิกจ่ายตามวรรคหนึ่งพร้อมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินดังกล่าวให้แก่สมาชิกรายนั้นทั้งจำนวน โดยไม่ต้องนำเงินดังกล่าวไปรวมคำนวณบำนาญตามมาตรา ๓๔ และคำนวณเพื่อจ่ายเงินชดเชยตามมาตรา ๔๔ ด้วย

มาตรา ๔๐ การจ่ายเงินบำนาญที่สมาชิกจะได้รับตามมาตรา ๓๔ การจ่ายเงินดำรงชีพตามมาตรา ๓๕ การจ่ายเงินกรณีสมาชิกถึงแก่ความตายตามมาตรา ๓๖ การจ่ายเงินกรณีสมาชิกทุพพลภาพตามมาตรา ๓๗ การจ่ายเงินกรณีสมาชิกลาออกจากกองทุนตามมาตรา ๓๘ การจ่ายเงินกรณีสมาชิกสิ้นสมาชิกภาพตามมาตรา ๓๙ และการจ่ายเงินกรณีผู้รับบำนาญหรือผู้รับเงินดำรงชีพถึงแก่ความตายตามมาตรา ๔๙ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ สิทธิการรับเงินทั้งปวงตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่อาจโอนแก่กันได้

มาตรา ๔๒ การหาประโยชน์ของกองทุนให้เป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการ และกองทุนจะมอบหมายให้บุคคลใดดำเนินการแทนตามความเหมาะสมก็ได้

การมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนภายในประเทศนั้น กองทุนจะต้องมอบหมายให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการลงทุนไม่น้อยกว่าสองแห่ง ซึ่งเป็นผู้ได้รับอนุญาตจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงการกระจายความเสี่ยงด้วย และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการหาประโยชน์ของกองทุนภายในประเทศ ให้ผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนมีหน้าที่และอยู่ในบังคับบทบัญญัติต่าง ๆ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เสมือนหนึ่งกองทุนเป็นกองทุนส่วนบุคคล

การมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนในต่างประเทศนั้น กองทุนจะต้องมอบหมายให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการลงทุนในต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมายของประเทศนั้น ๆ เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุน

การให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนในประเทศหรือในต่างประเทศ คุณสมบัติของผู้ได้รับมอบหมาย วิธีจัดการ และค่าใช้จ่ายในการจัดการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๔๓ เงินของกองทุนให้ลงทุนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวงซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบ

มาตรา ๔๔ ในวันที่สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพตามมาตรา ๓๓ (๑) หรือ (๒) ถ้าผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบที่ได้รับตลอดช่วงอายุการเป็นสมาชิกคำนวณได้น้อยกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำประเภทสิบสองเดือนโดยเฉลี่ยของธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรและธนาคารพาณิชย์แห่งใหญ่ห้าแห่งตามที่คณะกรรมการกำหนด ให้กองทุนจ่ายชดเชยให้แก่สมาชิกเพื่อให้ได้ผลประโยชน์เท่ากับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำที่คำนวณได้ข้างต้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

การจ่ายชดเชยตามวรรคหนึ่ง ให้กองทุนจ่ายจากเงินในบัญชีเงินกองกลางตามมาตรา ๔๖ (๓)

หมวด ๔

การเงินและการบัญชี

มาตรา ๔๕ กองทุนต้องจัดให้มีระบบบัญชีที่เหมาะสมเพื่อบันทึกรายการทางบัญชี และแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกองทุนโดยถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี รวมทั้งต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเป็นประจำตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๖ ให้กองทุนจัดให้มีบัญชี ประกอบด้วย

(๑) บัญชีเงินรายบุคคลซึ่งแสดงรายการเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบบรรดาที่เป็นของสมาชิกแต่ละคน

(๒) บัญชีเงินบำนาญซึ่งแสดงรายการเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบที่โอนมาจากบัญชีเงินรายบุคคลของสมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพสำหรับจ่ายบำนาญหรือจ่ายเงินดำรงชีพให้แก่สมาชิกผู้นั้น

(๓) บัญชีเงินกองกลางซึ่งแสดงรายการเงินที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามมาตรา ๗ (๔) เงินที่มีผู้บริจาคให้ เงินตามบัญชีเงินรายบุคคลที่ไม่มีผู้รับ เงินและทรัพย์สินของกองทุนในส่วนที่มีใช้ของสมาชิกผู้รับบำนาญ หรือผู้รับเงินดำรงชีพคนใด และดอกผลของเงินและทรัพย์สินดังกล่าว

มาตรา ๔๗ เมื่อสมาชิกผู้ใดสิ้นสมาชิกภาพเพราะอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ให้โอนเงินจากบัญชีเงินรายบุคคลตามมาตรา ๔๖ (๑) ของสมาชิกผู้นั้นมาเข้าบัญชีเงินบำนาญเพื่อใช้จ่ายเป็นบำนาญตามที่คำนวณได้ตามมาตรา ๓๔ หรือจ่ายเป็นเงินดำรงชีพตามมาตรา ๓๕ ให้แก่สมาชิกผู้นั้น

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่เงินในบัญชีเงินบำนาญของผู้รับบำนาญผู้ใดมีคงเหลือไม่เพียงพอจ่ายบำนาญ ให้จ่ายบำนาญจากเงินของบัญชีเงินกองกลาง

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือผู้รับเงินดำรงชีพตายและยังมีเงินคงเหลือในบัญชีเงินบำนาญของผู้นั้น ให้จ่ายเงินที่เหลือให้แก่บุคคลตามมาตรา ๓๖ โดยอนุโลม

มาตรา ๕๐ ดอกผลที่ได้จากการนำเงินของกองทุนในแต่ละบัญชีไปลงทุนหาผลประโยชน์เมื่อได้หักไว้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนดแล้วที่เหลือให้ดำเนินการจัดสรรดังนี้

(๑) ดอกผลของการนำเงินของบัญชีเงินรายบุคคลไปลงทุน ให้จัดสรรเป็นผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบของเงินที่มีอยู่ในบัญชีของสมาชิกแต่ละคน

(๒) ดอกผลของการนำเงินของบัญชีเงินบำนาญของผู้รับบำนาญไปลงทุน ให้หักเข้าบัญชีเงินกองกลางตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนดเพื่อสำรองจ่ายบำนาญในกรณีตามมาตรา ๔๘ ส่วนที่เหลือให้จัดสรรเพิ่มในบัญชีของผู้รับบำนาญแต่ละคน

(๓) ดอกผลของการนำเงินของบัญชีเงินบำนาญของผู้รับเงินดำรงชีพไปลงทุน ให้จัดสรรเพิ่มในบัญชีของผู้รับเงินดำรงชีพแต่ละคน

(๔) ดอกผลอื่นนอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ให้จัดสรรเป็นรายได้ของบัญชีเงินกองกลาง

การจัดสรรดอกผลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๕

การตรวจสอบและรายงาน

มาตรา ๕๑ ให้กองทุนแฉ่งยอดเงินสะสม เงินสมทบ พร้อมทั้งผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าวในส่วนของสมาชิกแต่ละคนให้สมาชิกทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๕๒ ให้กองทุนยื่นรายงานแสดงการจัดการกองทุนต่อรัฐมนตรีอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕๓ ให้กองทุนจัดทำงบการเงิน เพื่อแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกองทุนเสนอผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๕๔ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน

มาตรา ๕๕ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีและให้ประกาศงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีได้ตรวจสอบแล้ว และรายงานการสอบบัญชีในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๖ ให้กองทุนจัดทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกแทนราษฎรและวุฒิสภา เพื่อทราบภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชี

รายงานตามวรรคหนึ่งต้องแสดงประมาณการการเงินที่จะขอให้รัฐบาลจัดสรรเพื่อการดำเนินงานของกองทุนในระยะเวลาสามปีนับจากวันเสนอรายงานผลงานของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งงบการเงิน และรายงานของผู้สอบบัญชีด้วย

หมวด ๖

การควบคุมกำกับการจัดการกองทุน

มาตรา ๕๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดการเงินของกองทุนภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนไม่ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดการเงินของกองทุนภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือปรากฏว่าผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนจัดการเงินของกองทุนในลักษณะที่อาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่กองทุน ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนแก้ไข หรือระงับการกระทำนั้นหรือสั่งยกเลิกการมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนนั้นได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมื่อได้รับคำสั่งยกเลิกการมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนตามวรรคสองแล้วให้ผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนหยุดจัดการเงินของกองทุนในทันที และส่งมอบเงินและทรัพย์สินคืนภายในเวลาที่กำหนดในคำสั่งนั้น

มาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งการจัดการกองทุนเพื่อประโยชน์ในการนี้จะแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดการกองทุนหรือจะแจ้งให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานให้รัฐมนตรีทราบด้วยก็ได้

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่า ผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนจัดการเงินของกองทุนในลักษณะที่อาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่กองทุน รัฐมนตรีอาจขอให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๕๗ วรรคสองและวรรคสาม ได้

มาตรา ๕๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจหรือสถานที่ตั้งของผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบสมุดบัญชีหรือเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการจัดการเงินของกองทุน

(๒) ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือดำเนินคดี

(๓) สั่งให้กรรมการ ผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้างของผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนมาให้ถ้อยคำหรือส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชี หรือเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการจัดการเงินของกองทุน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๑) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๒ ผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนรายได้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ในกรณีที่ผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองล้านบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนนั้นด้วย

มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ชัดขวาง หรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนรายได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งในสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินของกองทุนต่อคณะกรรมการต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินสองล้านบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ความผิดตามมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีจำนวนสามคน ซึ่งคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ ในวาระเริ่มแรกให้รัฐบาลจัดสรรเงินเข้าบัญชีเงินกองกลางตามมาตรา ๔๖ (๓) เป็นจำนวนหนึ่งพันล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน

มาตรา ๖๗ ในวาระเริ่มแรกให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานประกันสังคม ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการและเลขานุการทำหน้าที่คณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังทำหน้าที่เลขาธิการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งดำเนินการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ เป็นกรรมการ และแต่งตั้งเลขาธิการ ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๘ เมื่อได้ดำเนินการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและแต่งตั้งเลขาธิการแล้ว ให้กรรมการเท่าที่มีอยู่ประกอบเป็นคณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน โดยให้ดำเนินการเลือกกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ เพื่อให้ได้คณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่หมวด ๓ มีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่ยังไม่อาจเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ ได้เนื่องจากยังไม่มีผู้รับบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกตามวรรคหนึ่งอีกหนึ่งคน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บทบัญญัติแห่งหมวด ๓ ใช้บังคับ หากในวันที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกผู้ใดมีอายุห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเป็นสมาชิกของกองทุนต่อไปได้อีกสิบปีนับแต่วันที่เข้าเป็นสมาชิก และเมื่อเป็นสมาชิกของกองทุนครบสิบปีหรือเมื่อสมาชิกซึ่งมีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปลาออกจากการเป็นสมาชิกให้ถือว่าเป็นกรณีที่สมาชิกอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ และหมวด ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๔ (๔) บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ จัดให้มีการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราแก่ประชาชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างทั่วถึง ดังนั้น เพื่อให้มีระบบการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราภาพที่ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่มโดยเฉพาะประชากรภาคแรงงานส่วนใหญ่ของประเทศที่เป็นแรงงานนอกระบบยังไม่ได้ได้รับความคุ้มครองเพื่อการชราภาพอย่างทั่วถึง จึงทำให้บุคคลเหล่านี้มีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ในความยากจนในวัยสูงอายุ อันเนื่องมาจากไม่มีช่องทางหรือโอกาสเข้าถึงระบบการออมเงินในขณะที่อยู่ในวัยทำงาน เพื่อสร้างความมั่นคงในบั้นปลายของชีวิตตลอดจนเพื่อเป็นการสร้างวินัยในการออมของประชาชนคนไทยในวัยทำงาน จึงสมควรจัดตั้งกองทุนเพื่อเป็นช่องทางการออมขั้นพื้นฐานให้แก่ผู้ที่ยังไม่ได้ได้รับความคุ้มครองเพื่อการชราภาพให้ได้รับผลประโยชน์ในรูปบำนาญ อันเป็นการสร้างความเท่าเทียมและความเป็นธรรมในการดูแลจากภาครัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปริญานุษ/ผู้จัดทำ
๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ณัฐดี/ตรวจ
๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ
ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิ
ในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน
พ.ศ. ๒๕๕๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
เป็นปีที่ ๖๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการ
จ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับ
ประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๐
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑
และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมีใช้ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ซึ่งจ่ายเงินสมทบอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินที่จัดเก็บจากผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกานี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมจังหวัด สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ หรือสถานที่อื่นตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด

มาตรา ๕ บุคคลตามมาตรา ๔๐ ซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ หากประสงค์จะสมัครเป็นผู้ประกันตน ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา ๖ ให้ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเป็นรายเดือนเดือนละครั้ง ทั้งนี้ผู้ประกันตนอาจจ่ายเงินสมทบล่วงหน้าได้ครั้งละไม่เกินสิบสองเดือน แต่ไม่อาจจ่ายเงินสมทบย้อนหลังได้ การจ่ายเงินสมทบในวันใดของเดือนใดให้ถือเป็นการจ่ายเงินสมทบของเดือนนั้นและเดือนต่อไปตามจำนวนเงินสมทบที่จ่ายล่วงหน้า

ในกรณีที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบล่วงหน้าครั้งละเกินจำนวนหนึ่งเดือนขึ้นไป และผู้ประกันตนเสียชีวิต ให้สำนักงานคืนเงินสมทบส่วนที่จ่ายล่วงหน้า ให้แก่สามี ภรรยา บิดา มารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน

มาตรา ๗ สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละหนึ่งร้อยบาทมีดังต่อไปนี้

(๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

(๒) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

(๓) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

มาตรา ๘ สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละหนึ่งร้อยห้าสิบบาทมีดังต่อไปนี้

(๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

(๒) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

(๓) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

(๔) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

มาตรา ๙ ผู้ประกันตนมีสิทธิเปลี่ยนการจ่ายเงินสมทบระหว่างการจ่ายเงินสมทบตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ได้ปีละหนึ่งครั้ง โดยยื่นแสดงความจำนงต่อสำนักงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนด ก่อนวันที่ ๒๕ ธันวาคมของทุกปี และให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมของปีถัดไป

มาตรา ๑๐ ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดต่อสำนักงานภายในสองปีนับแต่วันที่มิสิทธิ และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ในกรณียื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนเกินสองปีนับแต่วันที่มิสิทธิ ผู้ยื่นคำขอต้องแสดงผลและความจำเป็นที่ไม่อาจยื่นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวต่อเลขาธิการ หากเลขาธิการเห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นเพียงพอให้รับคำขอนั้นไว้พิจารณา

ในกรณีที่มีการส่งจ่ายประโยชน์ทดแทนที่เป็นตัวเงินตามวรรคหนึ่ง และได้แจ้งให้ผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมิสิทธิทราบแล้ว หากผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมิสิทธิไม่มารับเงินภายในสองปีนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากสำนักงานให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๑๑ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย เป็นเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลประเภทผู้ป่วยในตั้งแต่สองวันขึ้นไป ในอัตราวันละสองร้อยบาท ปีละไม่เกินยี่สิบวัน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสี่เดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนก่อนเดือนที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

มาตรา ๑๒ ผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ เมื่อคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยแล้วว่าเป็นผู้ทุพพลภาพหรือทุพพลภาพเพิ่มขึ้นเป็นเงินทดแทนการขาดรายได้ต่อเดือน เป็นระยะเวลาสิบห้าปี ดังต่อไปนี้

(๑) อัตราเดือนละห้าร้อยบาทต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบเดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพ

(๒) อัตราเดือนละหกหรือห้าสิบบาทต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบเดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพ

(๓) อัตราเดือนละแปดร้อยบาทต่อเมื่อภายในระยะเวลาสี่สิบเดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่เดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพ

(๔) อัตราเดือนละหนึ่งพันบาทต่อเมื่อภายในระยะเวลาหกสิบเดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามสิบหกเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพ

ในกรณีผู้ประกันตนซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้สิทธิในการรับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีทุพพลภาพดังกล่าวเป็นอันระงับในเดือนถัดไป และให้บุคคลตามมาตรา ๑๓ มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพ

มาตรา ๑๓ กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตายเป็นเงินค่าทำศพในอัตราสองหมื่นบาทต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบสองเดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนเดือนที่ถึงแก่ความตาย

การจ่ายค่าทำศพตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๒) สามี ภรรยา บิดา มารดา หรือบุตรของผู้ประกันตน ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๓) บุคคลอื่นที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตายตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๑๔ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ เป็นเงินบำเหน็จชราภาพ ในอัตราไม่น้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพพร้อมด้วยผลประโยชน์ตอบแทนรายปีที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดในแต่ละปี ต่อเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และไม่ประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป

ในกรณีผู้ประกันตนประสงค์จะได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพเพิ่มขึ้น ให้จ่ายเงินสมทบเพิ่มเติมจากอัตราที่กำหนดในมาตรา ๘ แต่ต้องไม่เกินเดือนละหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๕ ในกรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายก่อนอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือก่อนที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามมาตรา ๑๔ ให้จ่ายเงินบำเหน็จชราภาพให้แก่สามี ภริยา บิดา มารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน

กรณีผู้ประกันตนไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุไว้เป็นผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

มาตรา ๑๖ สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๘

(๓) แสดงความจำนงต่อสำนักงานว่า ไม่ประสงค์เป็นผู้ประกันตนต่อไป

การสิ้นสุดลงแห่งสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตาม (๒) และ (๓) มิให้ใช้บังคับกับกรณีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพและกรณีชราภาพ

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาที่จะก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ ให้นับระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๗ และระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกานี้เข้าด้วยกัน

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีใดกรณีหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และในพระราชกฤษฎีกานี้ในกรณีเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนที่มากกว่าได้เพียงกรณีเดียว

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ
มาตรา ๑๙ สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามพระราชกฤษฎีกานี้ ไม่อาจโอนกันได้และไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๒๐ ในระยะเริ่มแรก ให้ผู้ประกันตนที่เลือกสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๗ จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตราเดือนละเจ็ดสิบบาท และผู้ประกันตนที่เลือกสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๘ จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท ทั้งนี้ จนกว่าสำนักงานจะประกาศเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๒๑ บุคคลใดเป็นผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกานี้

ในกรณีผู้ประกันตนที่มีสิทธิรับประโยชน์ทดแทนตามพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนไม่น้อยกว่าสิทธิตามพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน หลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทน รวมทั้งปรับลดอัตราเงินสมทบและให้จ่ายเงินสมทบเป็นรายเดือนของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน
ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทน
ของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
เป็นปีที่ ๖๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตรา
การจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับ
ประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๐
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑
และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตรา
การจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับ
ประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เงินบำเหน็จชราภาพ” และ “เงินบำนาญชราภาพ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เงินสมทบ” และคำว่า “สำนักงาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔

“เงินบำเหน็จชราภาพ” หมายความว่า เงินบำเหน็จที่จ่ายให้ครั้งเดียว

“เงินบำนาญชราภาพ” หมายความว่า เงินเลี้ยงชีพรายเดือน”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔

“มาตรา ๕/๑ ให้สำนักงานออกสมุดประจำตัวให้แก่ผู้ประกันตน ทั้งนี้ สมุดประจำตัวผู้ประกันตนให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔

“มาตรา ๘/๑ สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละสองร้อยบาท ได้แก่ ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ผู้ประกันตนต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเพื่อให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๘/๑ โดยผู้ประกันตนที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ สามารถจ่ายเงินสมทบเพื่อให้ได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๘/๑ ด้วยก็ได้ หรือผู้ประกันตนที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามมาตรา ๘/๑ สามารถจ่ายเงินสมทบเพื่อให้ได้รับประโยชน์ทดแทนอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ด้วยก็ได้

ผู้ประกันตนมีสิทธิเปลี่ยนการจ่ายเงินสมทบตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๘/๑ โดยยื่นแสดงความจำนงต่อสำนักงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนด และให้มีผลตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่แสดงความจำนง ทั้งนี้ ผู้ประกันตนมีสิทธิเปลี่ยนการจ่ายเงินสมทบได้ปีละหนึ่งครั้ง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๘/๑ และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทน

ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดต่อสำนักงานภายในสองปีนับแต่วันที่มิสิทธิ และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตรา การจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับ ประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ผู้ประกันตนมิสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย เป็นเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลประเภทผู้ป่วยในตั้งแต่วันที่ขึ้น ไปในอัตราวันละสองร้อยบาท ปีละไม่เกินสามสิบวัน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสี่เดือน ผู้ประกันตนได้จ่าย เงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนก่อนเดือนที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนด หลักเกณฑ์และอัตราจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไข แห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความ ต่อต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย เป็นเงินค่าทำศพในอัตราสองหมื่นบาท ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบสองเดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบ มาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนเดือนที่ถึงแก่ความตาย เว้นแต่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายเพราะอุบัติเหตุ ให้จ่ายเงินค่าทำศพต่อเมื่อภายในระยะเวลาหกเดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ก่อนเดือนที่ถึงแก่ความตาย

การจ่ายเงินค่าทำศพตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- (๑) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน
- (๒) สามี ภรรยา บิดา มารดา หรือบุตรของผู้ประกันตน ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพ ผู้ประกันตน

- (๓) บุคคลอื่นที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่าย ประโยชน์ทดแทนในกรณีตายตามวรรคหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพนั้นอยู่ในข่ายที่จะได้รับเงินค่าทำศพกรณีผู้ประกันตน ถึงแก่ความตายในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง และในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทน กรณีทุพพลภาพตามวรรคสามในเวลาเดียวกัน ให้มิสิทธิได้รับเงินค่าทำศพกรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ตามวรรคหนึ่งเพียงทางเดียว

มาตรา ๑๔ ผู้ประกันตนที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามมาตรา ๘ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน ในกรณีชราภาพ เป็นเงินบำเหน็จชราภาพ ผู้ประกันตนที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามมาตรา ๘/๑

มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ เป็นเงินบำนาญชราภาพ ทั้งนี้ ต่อเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ และไม่ประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๘/๑ ประสงค์จะได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพเพิ่มขึ้น ให้จ่ายเงินสมทบเพิ่มเติมจากอัตราที่กำหนดได้ แต่เงินสมทบที่จะจ่ายเพิ่มเติมนั้นต้องไม่เกินเดือนละหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ มาตรา ๑๔/๒ และมาตรา ๑๔/๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔

“มาตรา ๑๔/๑ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพเป็นเงินบำเหน็จชราภาพ ในอัตราไม่น้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ พร้อมด้วยผลประโยชน์ตอบแทนรายปีที่สำนักงานประกาศกำหนดในแต่ละปี

ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพเป็นเงินบำนาญชราภาพไปจนตลอดชีวิต ต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ร้อยยี่สิบเดือน หรือต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบจนครบจำนวนที่จะได้รับเงินบำนาญชราภาพขั้นต่ำตามที่สำนักงานประกาศกำหนด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้จ่ายเงินสมทบติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม การจ่ายเงินบำนาญชราภาพให้จ่ายเป็นรายเดือน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนไม่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพเนื่องจากไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด ในวรรคสอง ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพในอัตราและผลประโยชน์ตอบแทนตามที่กำหนด ในวรรคหนึ่ง

การคำนวณเงินบำนาญชราภาพตามวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

$$\text{เงินบำนาญชราภาพรายเดือน} = \frac{\text{เงินในบัญชีรายบุคคลเมื่อเกษียณอายุ}}{\text{จำนวนปีที่ส่งเงินสมทบ}} \times \left\{ \frac{(\text{๑} + \text{อัตราผลตอบแทน})^{\text{จำนวนปีที่ส่งเงินสมทบ}} - \text{๑}}{\text{อัตราผลตอบแทน}} \right\}$$

จำนวนเดือนที่คาดว่าจะได้รับเงินบำนาญชราภาพ

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินบำนาญชราภาพตามวรรคสี่

(๑) เงินในบัญชีรายบุคคลเมื่อเกษียณอายุ คือ เงินที่นำส่งเข้ากองทุนสำหรับผู้ประกันตนแต่ละรายเมื่อเกษียณอายุ

(๒) อัตราผลตอบแทน คือ อัตราผลประโยชน์ตอบแทนที่สำนักงานประกาศกำหนดให้ผู้ประกันตนจะได้รับในแต่ละปี ซึ่งได้หักเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานไว้แล้ว

(๓) จำนวนปีที่ส่งเงินสมทบ คือ ระยะเวลาที่ผู้ประกันตนส่งเงินสมทบจนถึงปีเกษียณอายุ

(๔) จำนวนเดือนที่คาดว่าจะได้รับเงินบำนาญชราภาพ คือ อายุคาดหมายเฉลี่ยเมื่อเกษียณที่อายุหกสิบปีของผู้ประกันตนคูณกับสิบสองเดือน โดยที่อายุคาดหมายเฉลี่ยเมื่อเกษียณที่อายุหกสิบปี หมายถึง จำนวนปีที่คาดว่าจะผู้ประกันตนจะมีชีวิตรอดเพื่อรับเงินบำนาญชราภาพเมื่อเกษียณอายุที่หกสิบปี ทั้งนี้ ตามที่สำนักงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔/๒ ในกรณีผู้ประกันตนตามมาตรา ๘/๑ ทูพพลภาพก่อนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ ให้มีสิทธิขอรับเงินที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนพร้อมด้วยอัตราผลตอบแทนทั้งหมดหรือบางส่วนจากกองทุนได้ แต่ให้มีสิทธิขอรับได้เพียงครั้งเดียว

มาตรา ๑๔/๓ ในกรณีที่ผู้รับเงินบำนาญชราภาพถึงแก่ความตายภายในหกสิบเดือนนับแต่เดือนที่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ ให้จ่ายเงินบำเหน็จชราภาพเป็นจำนวนสิบเท่าของเงินบำนาญชราภาพรายเดือนที่ได้รับก่อนถึงแก่ความตายให้แก่สามี ภริยา บิดา มารดา หรือบุตรของผู้รับเงินบำนาญชราภาพ ในจำนวนที่เท่ากัน

ในกรณีที่ผู้รับเงินบำนาญชราภาพไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งผู้รับเงินบำนาญชราภาพทำหนังสือระบุไว้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพตามวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตรา การจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ในระยะเริ่มแรก ให้ผู้ประกันตนที่เลือกสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๗ จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตราเดือนละเจ็ดสิบบาท ผู้ประกันตนที่เลือกสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๘/๑ จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท ทั้งนี้ จนกว่าสำนักงานจะประกาศเป็นอย่างอื่น”

มาตรา ๑๒ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ หากในวันสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน ผู้ใดมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์แต่ไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้ผู้นั้นมีสิทธิเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๘/๑ เว้นแต่ผู้ใดมีอายุเกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๘/๑ เท่านั้น และไม่ให้นำมาตรา ๙ วรรคสอง มาใช้บังคับ

ให้ผู้สมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๘/๑ สามารถจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนย้อนหลังได้ไม่เกินเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกา กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไข แห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยกำหนดให้สำนักงาน ประกันสังคมออกสมุดประจำตัวให้แก่ผู้ประกันตนตามแบบที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมกำหนด เพื่อเป็นเอกสาร แสดงสิทธิของผู้ประกันตน กำหนดให้ผู้ประกันตนมีสิทธิรับเงินทดแทนการขาดรายได้ตั้งแต่วันที่พักรักษาตัว ในสถานพยาบาล กำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกันตนที่ถึงแก่ความตายเพราะอุบัติเหตุที่มีสิทธิรับประโยชน์ทดแทน ในกรณีตายเมื่อได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือนก่อนเดือนที่ถึงแก่ความตาย และกำหนดให้ผู้ประกันตน ตามมาตรา ๘/๑ ซึ่งทุพพลภาพก่อนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ มีสิทธิขอรับเงินที่ผู้ประกันตน จ่ายเข้ากองทุนได้ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพเป็นเงินบำนาญ ชราภาพไปจนตลอดชีวิต ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันที่มั่นคงในการดำรงชีพของผู้ประกันตน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชกฤษฎีกานี้

(๖๔)

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 ปฏิบัติหน้าที่
 สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 เลขรับ..... 5634
 วันที่..... 10 มิ.ย. 2558
 เวลา..... 11.31 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๗๕๗๓

สำนักนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่..... ๕1๖ / ๒๕๕๘ วันที่ 10 / มิ.ย. / ๕๘
 เวลา..... 11.๕4 ส่ง..... สหค
 สำนักการประชุม

กลุ่มงานนิติคดี

รับที่ ๒๒๖ (น) / ๒๕๕๘

วันที่ ๑๐ / มิ.ย. / ๕๘

เวลา ๑๒.๐๕ น

สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (wa535/D/A/ค)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิก
ของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพ
ไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติ
บางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพให้มี
ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานเดียวกัน และเปิดโอกาสให้
ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติที่มีอายุห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปในวันที่สมัครเป็นสมาชิก
มีสิทธิเป็นสมาชิกต่อไปได้อีกสิบปีนับแต่วันดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุน
ประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุน
การออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออม
แห่งชาติ

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัคร
เป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณี
ชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนการออมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยกองทุน
การออมแห่งชาติ

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วย
กองทุนการออมแห่งชาติ

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม
ซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพตามมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์
และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิ
ในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๔ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ หากในวันที่สมัคร เป็นสมาชิกของกองทุน ผู้สมัครผู้ใดมีอายุห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเป็นสมาชิกของกองทุน ต่อไปได้อีกสิบปีนับแต่วันที่สมัครเป็นสมาชิก และเมื่อเป็นสมาชิกของกองทุนครบสิบปีหรือเมื่อสมาชิกซึ่งมี อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปลาออกจากการเป็นสมาชิก ให้ถือว่าเป็นกรณีที่มีสมาชิกสิ้นสมาชิกภาพ เพราะอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติ

ให้ผู้สมัครเป็นสมาชิกที่มีอายุห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปซึ่งได้สมัครก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ มีผลใช้บังคับได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๕ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ผู้ประกันตนมีสิทธิแสดงความจำนงโอนมาเป็นสมาชิกของกองทุน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุน และสำนักงานประกันสังคมร่วมกันกำหนด

ให้ออนเงินของผู้ประกันตนที่แสดงความจำนงตามวรรคหนึ่งทั้งจำนวนจากกองทุน ประกันสังคม มาเป็นเงินสะสมในบัญชีรายบุคคลของสมาชิกรายนั้นที่มีอยู่กับกองทุน แต่รัฐบาล ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน

ในกรณีที่ผู้แสดงความจำนงเป็นสมาชิกของกองทุนตามวรรคหนึ่งมีอายุห้าสิบปี บริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเช่นเดียวกันกับผู้สมัครเป็นสมาชิกตามมาตรา ๔

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

**สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติ
บางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ**

พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติบางกรณีและการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานเดียวกัน และเปิดโอกาสให้ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติที่มีอายุห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปในวันที่สมัครเป็นสมาชิกมีสิทธิเป็นสมาชิกต่อไปได้อีกสิบปีนับแต่วันดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติที่มีอายุห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปซึ่งได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นสมาชิกต่อไปได้อีกสิบปีนับแต่วันที่สมัคร และเมื่อเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติครบสิบปีหรือเมื่อสมาชิกซึ่งมีอายุครบหกสิบปี ตลอดจนกำหนดให้ผู้สมัครที่มีอายุห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปซึ่งได้สมัครก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับและกำหนดให้ผู้ประกันตนที่แสดงความจำนงโอนมาเป็นสมาชิกของกองทุนซึ่งมีอายุห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปได้รับสิทธิดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ กำหนดให้โอนเงินของผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพที่แสดงความจำนงโอนมาเป็นสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ มาเป็นเงินสะสมในบัญชีรายบุคคลของสมาชิกรายนั้น แต่รัฐบาลไม่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน (ร่างมาตรา ๕)

๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖)